

SLOVENSKI

vestnik

Letnik XXVII.

Celovec, petek, 28. april 1972

Štev. 17 (1554)

V KORIST IN NE V ŠKODO MANJŠINE

so določila, ki jih vsebuje člen 7 državne pogodbe

Da bo vladni načrt o dvojezičnih topografskih napisih izzval razpravo, je bilo pričakovati, kakor je za fistelega, ki vsaj malo pozna koroške razmere in mu ni povsem tuja koroška „tradicija“, več ali manj razumljivo, da je ta razprava posebno živčna in bojovita v krogih, ki so že vedno veljali za najbolj nestrpne in nedostopne, kadar je šlo za življenjska vprašanja slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem. V bistvu gre torej za nadaljevanje stare pesmi in je to povoda dovolj za resno zaskrbljenost vseh tistih, ki jim je iskreno do pravične ureditve odprtih vprašanj in s tem za resnično pomiritev v deželi.

Toda skrb vzbuja še nekaj drugega. Namreč dejstvo, da potek in usmeritev sedanje razprave vsiljuje videz, kakor da bi pri vprašanju dvojezičnih napisov šlo le za prerekanje med „skrajneži“ na eni in na drugi strani, ne pa za izpolnjevanje obveznosti, ki jih Avstrija nalaga mednarodna pogodba. Tu Abwehrkämpferji — tam koroški Slovenci; kakor da smo že spet (ali pa morda še vedno!) sredi obrambnih bojov, kakor da bi še danes vladalo bojno stanje in bi še vedno šlo za Avstrijo ali Jugoslavijo.

Na žalost moramo ugotoviti, da olje na ta ogenj — hote ali ne hote — prilivajo tudi tisti, ki se sicer zavzemajo za rešitev odprtih vprašanj. Kretnice v to smer so bile nastavljene pravzaprav že tedaj, ko je deželni tiskovni urad po nalogu deželnega glavarja razpošiljal seznam krajev, ki naj bi dobili dvojezične napise: seznam so poslali namreč obema manjšinskima organizacijama, predsednikom v deželnem zboru zastopanih političnih strank in koroškemu tisku, poleg tega pa še posebej tudi Abwehrkämpferbundu. Prav tako v osnovi povsem zgrešeno in zato nesprejemljivo je špekuliranje tistih, ki menijo, da je vladni načrt dober zaradi tega, ker ga odklanjajo tako slovenske organizacije kot zveza obrambnih bojnikov. Še zlasti pa ne moremo razumeti potrebe in upravičenosti posebnega priznavanja k 10. oktobru 1970, torej ravno k listemu dnevu, ki je z značilno koroško dvoličnostjo pred domačo in mednarodno javnostjo postavil na laž vse lepe besede o enakopravnem sodelovanju in mirnem sožitju v deželi; dnevu, ki je pomenil zmagovalne tistih, ki še petdeset let po plebiscitu odpirajo stare rane in poudarjajo nekdanja nasprotstva, namesto da bi nad tisto, kar razdvaja, postavljali tisto, kar združuje.

Komu naj služi takšno prevrednotenje teh krogov? Mirnemu reševanju odprtih vprašanj prav gotovo ne, saj je Abwehrkämpferbund že takoj pozval na nov boj za Koroško, medtem ko ostale „domovinskih“ organizacije najrazličnejših odtenkov s pomočjo nacionalističnega in deloma tudi tako imenovanega neodvisnega tiska po starim izkušnim metodam s hujškanjem in z grožnjami ustvarjajo primerno „vzdušje“ v deželi. Zato je povsem upravičeno vprašanje, kdaj bodo na pristojnih mestih končno nehali poslušati na ljudi, ki si že ves čas po plebiscitu samovoljno lastijo „senčnega kabineta“ in ki nosijo glavno krivdo za to, da v narodnostnem vprašanju doslej ni uspelo najti rešitev, ki bi privedle do

resnične pomiritve med obema narodoma v skupni domovini.

Kakor je torej nerazumljiva in naravnost absurdna vsaka misel na kakršnokoli „partnersko“ vlogo naj-

bolj zagrizenih nemških nacionalistov, tako pa je pri iskanju rešitev za izvajanje določil člena 7 povsem neprikladen tudi predlog, ki ga je zdaj kot odgovor na vladni načrt privlekla iz zaprašenega predala koroška ÖVP. Ta predlog, katerega rojstvo sega nazaj v čase kanclerja Kausa, namreč mimo tega, da pomeni le nekoliko spremenjeno obliko ugotavljanja manjšine in bi izzval nove narodnostne boje, tokrat na občinski ravni, v zadnji konsekvenci meri na to, da bi sedemnajst let po podpisu državne pogodbe lahko vsaka posamezna občina odločala o tem, ali naj Avstrija sploh izpolni obveznosti, ki jih je prevzela v državni pogodbi, s katero je postala svet svobodna in neodvisna. Res čudno pojmovanje mednarodnega prava, čudno zlasti v državi, ki se tako rada sklicuje na svojo pravno ureditev in se ponaša z doslednim spoštovanjem mednarodnih sporazumov! Kdaj pa so po občinah odločali o tem, ali naj Avstrija izpolni druge obveznosti iz državne pogodbe, ali naj n. pr. ustavi dobave Sovjetski zvezi in podobno? Takih glasovanj nikdar ni bilo, nasprotno so se z doslednim izpolnjevanjem tozadevnih obveznosti najbolj glasno ponašali predstavniki ravno tiste stranke, katera bi sedaj s takšnimi metodami hotela preprečiti celo najbolj skromen začetek reševanja enega izmed odprtih problemov koroških Slovencev, v deželi pa zanečati nove nemire.

Sicer pa je oзраčje na Koroškem že zdaj vse prej kot umirjeno. Anonimne grožnje vodilnim zastopnikom dežele ter črno obrobljena pisma slovenskim organizacijam in njihovim predstavnikom z „ljubeznivim“ pozivom „VERSCHWINDET!“ so prav tako simptomatična, kot pa bahanja pri gostilniških omizjih, kako hitro bo „opravljeno“ z dvojezičnimi napisi, če bi se res kaj pojavilo. Ali ne bi lahko s pesnikom ugotovili, da se duhov, ki so jih klicali vsa desetletja, danes ne morejo več ubraniti.

SLOVENSKI SINDIKALISTI SPET OBISKALI KOROŠKO

Pod vodstvom predsednika Toneta Kropuške je bila veččlanska delegacija Zveze sindikatov Slovenije ta teden na obisku pri koroškem deželnem vodstvu Avstrijske zveze sindikatov. Obisk je sodil v okvir tradicionalnih prijateljskih stikov, ki jih že več let gojijo med sindikati obeh sosednjih dežel.

Za predstavnike slovenskih sindikatov je priredil sprejem deželni glavar Hans Sima, ki je ob tej priložnosti naglasil kot važno nalogo, da premagamo probleme preteklosti in s tem smiselno oblikujemo naloge sedanjosti. Tako deželni glavar Sima kot predsednik Kropušek sta poudarila željo po nadaljnjem utrjevanju in širjenju prijateljskih odnosov med Koroško in Slovenijo v duhu medsebojnega razumevanja in sporazumevanja.

Člani slovenske sindikalne delegacije so se med svojim bivanjem v Celovcu sestali tudi s predstavnikom ZSO, ki so jih podrobno seznanili s položajem in težnjami slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem.

Spoznanje ob vietnamski žaloigri

Kljub vsem obljubam in zagotovilom državnikov ter razgovorom in pogajanjem diplomatov se vojna v Vietnamu ne samo nadaljuje, marveč spet enkrat še bolj zaostre in postaja še bolj krvava, zločinska.

Zadnje čase predvsem doživljamo spet klasičen primer cinizma, ki se ga v Vietnamu poslužuje Amerika: napad tuje sile za washingtonske politike in generale ni napad ameriških sil, marveč — res čudovita logika! — boj vietnamskega ljudstva za osvoboditev svoje domovine. Z drugimi besedami to pomeni, da v Vietnamu niso tuji Američani, marveč so v Vietnamu tujci Vietnamci!

Ampak vojna na vietnamskem bojišču je žaloigra predvsem s človeškega vidika. Že leta in leta povzročajo tam najbolj zapleteni vojaški stroji razdejanje, ki si ga je le težko predstavljati. Amerika je doslej „investirala“ v vietnamsko vojno več kot 250 milijard dolarjev (okroglo 6,250.000.000.000 šilingov), medtem ko stroške „nasprotne“ strani cenijo na dve desetini tega zneska, tako da je morija na obeh straneh mejne črte zabtevala doslej najmanj 300 milijard dolarjev.

Vietnamcev je okoli štirideset milijonov — tistih na jugu in tistih na severu, saj delitev na te in one v tem primeru ni pomembna, kot ni mogoča delitev trpljenja,

ki je skupno. Torej 300 milijard dolarjev za nakup raket, tankov, radarjev, granat in kdove česa še iz bogatega izbora modernih ubijalskih strojev; na drugi strani pa 40 milijonov Vietnamcev, ki že dolga leta na svoji koži občutijo vse grozote modernega vojskovanja.

Če bi teh 300 milijard dolarjev razdelili na 40 milijonov prebivalcev tega nesrečnega polotoka, bi dobili vsoto 7500 dolarjev na osebo. In če bi ta denar namesto za vojaške potrebe uporabili v miroljubne namene, bi lahko zgradili v Vietnamu lepo število šol, bolnišnic, tovarn, otroških vrtcev, cest in vsega drugega. Če bi bilo tako, če bi torej denar ne šel za ubijanje, bi bil Vietnam ta trenutek lahko dežela s približno tako življenjsko ravni, kot jo imamo pri nas v Avstriji.

Vietnam bi torej ne bil več bedna in nerazvita dežela s komaj 200 dolarji narodnega dohodka na prebivalca, ki jo poleg tega še razjeda vojna in močijo solze in kri, marveč bi lahko bil ljubka in mirna dežela srečnih ljudi. Spoznanje, da bi lahko bil neki košček naše zemlje dežela smehe, pa je samo joka in smrti, je tako grozljivo, da bi se ob njem morali zamisliti vsi, zlasti tudi tisti oblikovalci javnega mnenja pri nas, ki pomagajo, da se Amerika še naprej more posluževati politike, ki je res višek cinizma.

Slovenski narod

PROSLAVIL OBLETNICO USTANOVITVE OF

27. april 1941 bo nedvomno ostal neizbrisno zapisan v zgodovini slovenskega naroda. Takrat je bila namreč ustanovljena Osvobodilna fronta, ki je vodila slovenski narod v njegovem junaškem boju s tujimi okupatorji in njihovimi domačimi sodelavci. Kot vse-narodno politično gibanje je OF dobojevala osvobodilni in revolucionarni boj, po zmagi nad fašizmom pa nadaljevala s prizadevanji za obnovo in izgradnjo domovine.

Zato je razumljivo, da vsakoletni 27. april slovenski narod obhaja kot svoj veliki narodni praznik. Ob tej priložnosti se na različnih slavnostih, prireditvah in drugih manifestacijah spominjajo dogodkov pred tremi desetletji; obujanje spominov pa hkrati oplaja tudi pobude za delo danes in za načrte za jutrišnji dan.

Vsakoletna osrednja proslava obletnice ustanovitve OF je slavnostna seja najvišjega predstavništva današnje naslednice Osvobodilne fronte, to je Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije. Na tej seji vsako leto podelijo tudi določeno število zlatih priznanj OF, ki jih vsakokrat prejema posamezniki in organizacije za posebne zasluge v osvobodilnem boju in v povojnem delu.

Letos je bila osrednja proslava na predvečer obletnice ustanovitve Osvobodilne fronte slovenskega naroda ter so se je udeležili številni predstavniki iz vseh predelov Slovenije, pa tudi iz zamejstva, med letošnjimi odlikovanci pa je Lipej Kolenik iz Cirkov pri Pliberku.

V takem vzdušju je težka seveda vsaka rešitev. Vendar to ni vzrok, da bi zaradi tega rešitev lahko iskali v nekem medsebojnem primerjanju in tehtanju med argumenti, ki jih navajajo Slovenci, ter stališči, s katerimi operirajo najbolj strupeni protislovenski krogi. Mimo enega dejstva namreč nihče ne more: s členom 7 državne pogodbe so velesile naložile Avstriji obveznosti, ki jih mora le-ta spoštovati in izpolniti v korist in ne v škodo slovenske in hrvaške narodnostne skupnosti!

Zato pa je povsem jasno, da mora pri izvajanju teh obveznosti biti zlasti upoštevano mnenje neposredno prizadetih, kar nedvoumno izhaja tudi iz stališč, ki so bila izražena med nedavnimi vladnimi pogovori na Dunaju, ko sta tako jugoslovanska kot tudi avstrijska stran izrecno poudarili, da je treba manjšinska vprašanja reševati ob sodelovanju in sporazumu s manjšino. Da smo koroški Slovenci pripravljeni stvarno in konstruktivno sodelovati pri iskanju takih rešitev, pa so predstavniki obeh osrednjih slovenskih organizacij znova izpričali pri zadnjem kontaktnem razgovoru, ko so ponovili predlog o ustanovitvi stalne komisije za proučevanje in reševanje problemov slovenske narodnostne skupnosti na Koroškem.

Z odporništvom se je ustvarila nova Evropa

Za obletnico osvoboditve izpod nacističnega jarma so bile pred dnevi številne svečanosti po vsej Italiji. V Trstu so letošnjo obletnico osvoboditve posebno počastili, ko so na predvečer v navzočnosti predstavnikov državnih, deželnih, pokrajinskih in občinskih oblasti ter obeh narodnostnih skupin in zlasti raznih partizanskih organizacij in združenj nekdanjih preganjancev in zapornikov položili na kraju nekdanjega nacističnega taborišča smrti v Rižarni temeljni kamen za bodoči spomenik. Ta spomenik bodo uredili na podlagi posebnega sklepa predsednika republike kot trajno opozorilo, kaj pomenita fašizem in nacizem.

V tem duhu so izzvenela tudi izvajanja vseh številnih govornikov od ministra preko župana in podpredsednika deželnega sveta do zastopnikov nekdanjih žrtev fašizma. Pri tem so posebej opozorili na skupno protifašistično borbo Italijanov, Slovencev in Hrvatov ter iz tega izvajali potrebo, da je tudi danes treba zagotoviti enakopravno in mirno sožitje pripadnikov vseh narodnosti. Kajti, kot je na primer dejal minister Donat Cattin, z odporništvom se je ustvarila nova Evropa, v kateri morajo biti vsi enaki, v kateri imajo isto pravico različni jeziki; in v tej Evropi igra pomembno vlogo Trst kot križišče svobodnih ljudi, različnih narodov in različnih prepričanj.

Toda spomini in spomeniki dobijo svoj pomen in vsebino šele tedaj, če so združeni z dejanji, s prizadevanji za dosledno uresničevanje idealov odpornišтва, je izjavil predstavnik Slovencev Albin Bubnič. Poudaril je, da se Slovenci na te ideale sklicujejo in jih poudarjajo tudi na tej svečanosti, prepričani, da bi se v duhu idealov odpornišтва najlepše zaščitile in uveljavile njihove narodne pravice.

Na svečanosti pa je bilo opozorjeno tudi na dejstvo, da še vedno niso bili kaznovani tisti, ki so zagrešili strašne zločine v tržaški Rižarni.

GRAŠKI SPOMLADANSKI SEJEM

tudi letos zanimiv za domače in tuje obiskovalce

Jutri bodo na graškem razstavišču slovesno odprli letošnjo spomladansko sejmsko prireditve, ki bo potem do 7. maja pritegovala domače in tuje obiskovalce. Graški sejem postaja namreč iz leta v leto vse pomembnejša vez med zahodnim in vzhodnim tržiščem, kar se zrcali zlasti v številu sodelujočih držav, ki jih bo letos poleg Avstrije kar 33, sodelujočih razstavljalcev pa skupaj 1997, od tega 1165 iz Avstrije. Prav tako pa je Gradec v sejmskih dneh privlačen tudi za obiskovalce sejmske prireditve, ki jih letos pričakujejo okoli 800.000, od tega precejšen del iz Jugoslavije, pa tudi iz mnogih drugih držav.

Čeprav je graški sejem v bistvu ohranil značaj splošne sejmske prireditve, je hkrati osvojil tudi pravila modernega koncepta, ki stremi za strogo ločitvijo po strokah, katerim tudi v Gradcu dajejo čedalje večji poudarek. Tako zavzemajo v okviru sejmske prireditve posebno mesto strokovni sejmi, ki pa se jim vsakokrat pridružijo še različne enkratne posebne razstave. Za obiskovalce je tako ureditve zelo privlačna, saj zagotavlja, da si v okviru takega strokovnega sejma ali posebne razstave ogledajo isto blago različnih proizvajalcev, kar omogoča tudi primerjavo in kritično presojo.

Težišča letošnje spomladanske sejmske prireditve so sejem železarstva, kjer je za-

stopana vsa avstrijska težka in lahka industrija; kmetijski sejem s posebno bogato razstavo kmetijskih strojev, pa tudi kmetijskih pridelkov; sejem turističnega gospodarstva, ki po eni strani predstavlja najnovejše naprave in potrebščine za turizem, po drugi strani pa opozarja na turistične zmogljivosti in privlačnosti posameznih držav; sejem gradbeništva, ki ima na spomladanskem sejmu glavni poudarek na gradbenem materialu, medtem ko velike gradbene stroje razstavljajo le jeseni.

Med posebnimi strokovnimi razstavami je treba omeniti razstave moderne grelnice in hladilne tehnike, pisarniške opreme, radia in televizije, pohištva in gospodinjne tehni-

ke ter strojev za obdelavo lesa in kovin. Za „naklonjenost“ gostov se bodo s prikazovanjem svojih turističnih zmogljivosti poglobile poleg Avstrije zlasti vzhodnoevropske dežele Bolgarija, Romunija in Madžarska, pa tudi Jugoslavija, Grčija, Španija, Italija, Turčija in Zahodna Nemčija, ki se hoče predstaviti še zlasti kot prirediteljica olimpijskih iger.

Nadaljnje privlačnosti graškega sejma so priložnostne razstave. Ena izmed njih bo predstavila 2000-letno zgodovino in razvoj ključavnic in ključev iz vseh delov sveta. Ministrstvo za pouk in umetnost je v sodelovanju s socialnim ministrstvom ter raznimi drugimi ustanovami pripravilo potujočo razstavo, ki je posvečena danes žal zelo aktualnemu problemu zlorabe mamil. Razstava, ki prikazuje najnovejše pridobitve na področjih fotografije in kina, zelo jasno opozarja na dejstvo, da nekdanji na teh področjih vodilno nemško industrijo čedalje bolj izpodrivajo druge države, zlasti Japonska, ki si tako s kvaliteto in še posebno z nizkimi cenami proizvodov uspešno utira pot do vodilnega položaja v svetu.

Seveda pa ima na graškem sejmu svoje mesto in svoj pomen tudi najrazličnejše blago široke potrošnje, kjer je treba omeniti obsežen izbor tekstilij s stalnimi modnimi revijami, pa tudi prikaz živil in nasladil. Graškega sejma si je težko predstavljati brez znanega piva, torej se bodo razstave štajerskih pivovarj nadaljevale tudi letos, in sicer pod naslovom „Svet in pivo — pivo in njegov svet“. Prav tako pa je sestavni del graškega sejma vinska razstava v starem, posebej v ta namen adaptiranem gradu, kjer gostinci ob pristni ljudski glasbi ponujajo domače in tuje specialitete v pijači in jedilih.

Za devet dni bo Gradec spel v znamenju svoje tradicionalne sejmske prireditve, na kateri se bodo srečevali domači in tuji obiskovalci, da se seznani z najnovejšimi dosežki in zmogljivostmi današnjega gospodarstva.

Srečanje bogatih in revnih

Svetovna konferenca za trgovino in razvoj

V Santiagu, glavnem mestu Čila, je trenutno — kakor smo kratko poročali že v zadnji številki našega lista — 3. svetovna konferenca za trgovino in razvoj (UNCTAD), na kateri se je zbralo okoli 3000 delegatov in gostov iz 142 držav sveta. Konferenca, ki jo imenujejo največje srečanje bogatih in revnih, bo trajala do 15. maja.

Potrebo po ustanovi, ki bi v okviru svetovne organizacije posebej skrbela za vprašanja mednarodne trgovine in razvoja, je narekovalo dejstvo, da razvoj v razvitem delu sveta sicer nenehno napreduje, da pa hkrati ravno zaradi tega razvoja postajajo nerazvite dežele vedno bolj zaostale; z drugimi besedami: prepad med bogatimi in revnimi se stalno veča. Tako je leta 1964 prišlo do prve konference UNCTAD, ki je potem postala stalen organ Združenih narodov — poseben mednarodni forum, na katerem imajo gospodarsko nerazvite države možnost, da pred svetovno javnostjo načnejo gospodarska, finančna in socialna vprašanja, ki zadevajo njihov razvoj.

Leta 1968 je bila 2. konferenca UNCTAD, takrat v New Delhiju, letos pa so se predstavniki vsega sveta zbrali v Santiagu, da pregledajo, v kolikšni meri so dosedanje pobude te ustanove rodile uspehe, predvsem pa, da razpravljajo in sklepajo o nadaljnjih ukrepih, s katerimi bi razvite države deželam v razvoju olajšale njihov boj z zaostalostjo. Pri tem gre za akcijo mednarodne solidarnosti, katere korist pa nikakor ni enostranska. Pomoč, ki jo deželam v razvoju nudijo gospodarsko razvite države, namreč nikakor ni kakšno darilo, kajti od razvoja danes že zaostalih dežel bodo jutri imeli koristi tudi in — z vidika mednarodne trgovine — predvsem tisti, ki danes nudijo to pomoč, saj bodo z razvojem teh dežel naraščale tudi njihove potrebe po najrazličnejšem blagu, ki ga uvažajo iz razvitih držav.

Koroška ni le izredno pomembna turistična dežela, marveč slovi tudi po svojem gostem omrežju kmetijskih in gozdnih cest. Ti podaljški prometnih žil dosega skoraj vsako kmetijo, pa če je še tako osamljena in če leži še tako visoko nad morsk gladino. Po skupni dolžini presegajo te ceste dolžino občinskih cest, da ne govorimo o primerjavi z deželnimi in državnimi cestami.

Z naraščajočim turizmom se teh cest v čedalje večji meri poslužujejo lastniki motornih vozil, ki s kmetijstvom in gozdarstvom nimajo nobene zveze. To so zlasti moderni nomadi med turisti, pa tudi industrijski in obrtni podjetniki. Problem, ki s tem nastaja, je v tem, da so omenjene ceste gradile skupnosti kmetov ali gozdnih posestniki s pomočjo denarjev iz sklada za kmetijstvo in gozdarstvo. Te skupnosti morajo — razen redkih izjem — omenjene ceste tudi vzdrževati. Zato je razumljivo, da kmetje in gozdni posestniki stremijo za tem, da bi vsaj vzdrževanje teh cest vzeli na skrb družbeni skladi, zlasti občine. Prizadevanja v tej smeri so do-

slej ostala večinoma brez uspeha. Zato se je lani reševanja tega vprašanja lotila koroška kmetijska zbornica. Na zadnji seji pristojnega odbora so o tem temeljito razpravljali. Osnovo za razpravo je dal lanske test, v okviru katerega so na 116 gozdnih in 215 kmetijskih cestah en dan v avgustu in en dan v septembru šteli vozila na teh cestah in ugotavljali

Kmetijske in gozdne ceste pereč problem infrastrukture

Zanimive ugotovitve koroške kmetijske zbornice

njihove lastnike. Pri tem so ugotovili na teh cestah 70 odstotkov lastnikov vozil, ki niso bili iz območja, kateremu so zgrajene ceste odprle pot v svet.

Se zanimivejša od te je bila ugotovitev na vprašanje, koliko kilometrov so lastniki avtomobilov v teh dveh dneh na omenjenih cestah prevozili. Od 112.000 kilometrov, ki so jih naštet na motorna vozila na teh cestah prevozila, je

78.000 kilometrov odpadlo na vozila lastnikov, ki niso domovali v območju teh cest. Med njimi so bili turisti v večini.

S tem je bila očitno potrjena trditev, da kmetje in gozdni posestniki — v glavnem na svoje stroške — gradijo ceste, ki se jih potem poslužujejo kmetijstvu in gozdarstvu tuji krogi, ki niso nič prispevali k gradnji in ki tudi nič

ne prispevajo k vzdrževanju teh cest. Toda to še ni vse, kar v prid družbe našega časa pada na rame kmetov in gozdnih posestnikov; po zakonu o cestnem prometu poleg tega odgovarjajo tudi za prometne nezgode, v kolikor se zgodijo zaradi stanja cest.

Breme, ki so si ga lastniki kmetijskih in gozdnih cest z njihovo gradnjo naložili, je torej trojno. Obstoja

- iz stroškov gradnje cest,
- iz stroškov njihovega vzdrževanja in
- iz določenega jamstva za nezgode na teh cestah.

Omenjena seja pri koroški kmetijski zbornici je postavila ta vprašanja v osrednje svojih prizadevanj in sklenila, da bo za njihovo rešitev podvzel odbor potrebnih ukrepov.

Ta koroški primer problematike kmetijskih in gozdnih cest ni osamljen. Ob naraščajoči motorizaciji človeštva na eni ter prizadevanju podeželskega prebivalstva, zlasti v hribovskem svetu, na drugi strani srečujemo ta problem povsod. Povsod vedno spet ugotavljamo, da gradnja cest zdaleka ni tak problem kot pa njihovo vzdrževanje v službi tistih, ki se po njih vozijo. Na državnih, deželnih in občinskih cestah je tudi ta problem kolikor toliko rešen. Ni pa rešen na tako imenovanih privatnih cestah, kamor sodijo kmetijske in gozdne ceste. Rešitev je najmanj tako pereča kot gradnja štiri- in večstezni avtocest.

(bl)

POŠIROKEM SVETU

NEW YORK. — Stopnjevanje vojne v Vietnamu in ameriških letalskih napadov na Severni Vietnam je v zadnjem času privedlo tudi do povečane aktivnosti nasprotnikov vojne. V mnogih ameriških mestih je prišlo do množičnih demonstracij, na katerih so najostreje obsodili politiko Nixonove vlade ter zahtevali takojšen umik ameriških čet iz Vietnama. Tako zahtevo je v predstavniškem domu ameriškega kongresa z veliko večino izglasovala tudi skupina demokratskih poslancev, ki so zahtevali, naj bi tekom enega meseca določili datum za umik ameriških čet iz Vietnama ter sploh napravili konec vojni v Indokini. Z dvotretjinsko večino pa je danski parlament sprejel resolucijo, s katero obsodijo ameriško bombardiranje Severnega Vietnama ter zahteva umik vseh tujih sil iz Indokine in konec tujih dobav orožja in vojaškega materiala na to območje.

BEOGRAD. — Pristojni organi v Jugoslaviji so ugotovili, da je boj proti epidemiji črnih koz uspešno potekel. Tudi na sedišču svetovne zdravstvene organizacije v Zenevi so sporočili, da so črne koeze v Jugoslaviji po vsem sodeč ukrotile. Sporočilo navaja, da je bil to prvi izbruh črnih koz v Jugoslaviji v zadnjih 42 letih. Vsega skupaj je zbolelo 173 ljudi, med katerimi jih je 34 umrlo. V zadnjih dneh poudarjajo, da ni več novih obolenj, nasprotno pa je bilo večje število obolenih oseb že ozdravljenih in odpuščenih iz bolnišnic. Prav tako z zadovoljstvom ugotavljajo, da je po za- slugi primernih ukrepov uspelo, da je bila epidemija omejena na majhno področje ter se ni razširila na druge predele Jugoslavije, tako tudi ne na Slovenijo.

WASHINGTON. — Predstavniki Bele hiše Ziegler je povedal, da priprave na obisk ameriškega predsednika Nixona v Sovjetski zvezi „potekajo po načrtu“. Nixon bo prišel v Sovjetsko zvezo 22. maja ter ostal tam do 30. maja; poleg Moskve naj bi obiskal tudi Kijev in Leningrad.

KAIRO. — Egipčanski list „Al Gumbhira“ je poročal, da egipčovski minister za zdravstvo dr. Mahmud Mahfuz, ki je sicer znan medicinski strokovnjak, odkril substanco, ki baje zdravi kožnega raka. Dr. Mahfuz se je dogovoril z neko mednarodno farmacevtsko družbo, ki bo preizkusila novo zdravilo. Omenjeni list trdi, da so s tem zdravilom že doslej dosegli izredne uspehe.

KUMROVEC. — V svojem rojstnem kraju Kumrovcu je jugoslovanski predsednik Tito prejšnji teden položil temeljni kamen za spominski dom borcev NOV in mladine Jugoslavije, ki bo trajen prispevek k razvijanju pridobitev revolucije in najsvetlejših tradicij boja jugoslovanskih narodov. V domu, ki je zamišljen kot spomenik bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov, bodo med drugim uredili knjižnico, v kateri bodo hranili dela, ki jih je napisal Tito, ter vse knjige in publikacije, ki so jih na svetu napisali o Titu. V fonoteki bodo zbrali plošče in magnetofonske trakove z govori predsednika Tita, medtem ko bo kinoteka hranila dokumentarne filme o Titovem življenju in delu ter filme o revoluciji.

WASHINGTON. — Klasičen primer cinizma je poskus ameriškega zunanjega ministra Rogersa, da bi zagovarjal agresivno ameriško politiko v Vietnamu. Po njegovi logiki je namreč „gola in najočitnejša agresija“ boj vietnamskega ljudstva za svobodo in neodvisnost, ne pa napad tuje sile, v tem primeru Amerike, na drugo državo. In tej čudni logiki tudi povsem odgovarja grožnja ameriškega ministra, da bo Amerika tako dolgo ostala vojaško angažirana v Indokini, dokler se ne bo nehala „agresija s severa“, kakor tako lepo imenuje narodnoosvobodilni boj tamkajšnjih ljudstev proti tujim imperialističnim napadalcem, proti Američanom. (Poenostavljeno bi to pomenilo: napada ni kriv napadalec, marveč napadeni. Ampak ta oslarija ne more biti oslovsko dovolj, da je avstrijski radio in televizija ter večina avstrijskega tiska ne bi pobožno ponavljali kot sam sveti evangelij!)

TEL AVIV. — Izraelska vlada je sporočila, da bo predsednica vlade Golda Meir v prvi polovici prihodnjega meseca uradno obiskala Romunijo. Medtem ko v Bukarešti poudarjajo, da bodo med obiskom razgovarjali o romunsko-izraelskih odnosih in bilateralnih vprašanjih, pa v mednarodni javnosti domnevajo, da bo Romunija ponudila posredniško vlogo za rešitev krize na Bližnjem vzhodu. Vsekakor je Romunija edina socialistična dežela, ki po arabsko-izraelski vojni leta 1967 ni prekinila diplomatskih stikov z Izraelom.

KAIRO. — Egipčovski predsednik Sadat bo koncem tega ali v začetku prihodnjega meseca obiskal Moskvo. Politični opazovalci menijo, da bo Sadat ob tej priložnosti zahteval novo orožje od Sovjetske zveze.

Kmetijska šola v Podravljah

vredna zaupanja vseh naših kmečkih ljudi

Konec marca se je na Kmetijski strokovni šoli za fante v Podravljah zaključilo šolsko leto 1971-72, ki je potekalo pod vplivom dveh pomembnih dejstev:

- prvič v svoji zgodovini je podraveljska kmetijska šola delovala kot javnopravna strokovna ustanova koroških Slovencev;
- minulo šolsko leto je potekalo v popolnoma prenovljenem in moderno opremljenem šolskem objektu.

Status javnosti je slovenski kmetijski šoli prinesel vse pravice, ki jih imajo tovrstne javne kmetijske strokovne šole v Avstriji, med njimi državno priznanje strokovne kvalifikacije s pravico nadaljevanja strokovnega šolanja na višjih strokovnih šolah, nastop na pošolskih strokovnih izpitih, pa tudi pravico učencev do zakonite internatske in šolske podpore.

Spričo zakonitih pravic, ki jih je slovenska kmetijska šola pridobila s podelitvijo pravice javnosti, je bilo pričakovati, da bodo že ob pripravi za šolsko leto 1971-72 odpravljene vsi zaviralni mehanizmi, ki so v službi nasprotnikov podraveljske kmetijske šole dotlej delovali negativno na dotok učencev in s tem na svoboden in enakopraven razvoj šole. Praksa je vendar pokazala, da status javnosti še ne pomeni enakopravnih izhodišč podraveljske kmetijske šole tudi na področju pridobivanja učencev, kar pa je življenjskega pomena za delovanje in obstoj vsake šole. Na tem področju slej ko prej delujejo mehanizmi načrtno diskriminacije, ki prihajajo do izraza v nepošteni borbi poklicanih in nepoklicanih činiteljev za slehernega potencialnega učenca slovenskega jezika z namenom odvratitve učencev od slovenske kmetijske šole.

Na tem mestu je treba poudariti, da ne odklanjamo načel poštene konkurenčne borbe, še manj pa pravice staršev do svobodne izbire šole, v kolikor so dana enakopravna izhodišča in v kolikor je zagotovljena svobodna odločitev staršev brez groženj, pritiskov in izsiljevanj. Odklanjati in najostreje obsojati pa moramo prijeme, ki vsebinsko izkoriščajo neenakopraven položaj slovenske narodne skupine na Koroškem in ki vsebujejo vse elemente diskriminacije od zapostavljanja in zaničevanja slovenskega jezika pa do groženj o ponovni izselitvi koroških Slovencev.

Prav tako odvrtni in obsoje vredne so metode, ki imajo za vsebino materialne prijeme. Kako naj slovenska kmetijska šola konkurira s tistimi, ki obljubljajo dodatne šolske podpore, subvencije in pocenjene kredite? Ali ne gre za očitno in načrtno zavajanje slovenskih kmečkih ljudi, če jim nasprotniki

naše narodne samobitnosti obljubljajo podpore, do katerih imajo kot enakopravni državljani Avstrije zakonite pravice? Naši kmečki ljudje se vse premalo zavedajo, da je pravica do internatskih in šolskih podpor uzakonjena in enaka za vse državljane, ne glede na njihovo narodno pripadnost. Če agitatorji za nemške kmetijske šole slovenskim kmetom zagotavljajo in preskrbujejo še dodatne podpore, potem je očitno, da taka pomoč ne more prihajati iz javnih sredstev, marveč le iz sredstev tistih krogov, ki so si zastavili za cilj čimprejšnjo likvidacijo koroških Slovencev. Da starši, ki pošljejo svoje sinove na slovensko kmetijsko šolo, ne iz-

gubijo pravice do zakonitih internatskih in šolskih podpor, izhaja iz dejstva, da so takih podpor bili deležni vsi učenci šolskega leta 1971-72.

Zakonitost vlada tudi na področju subvencij in pocenjenih kreditov za potrebe kmetijskih gospodarstev. Vse obljube in zagotovila, ki presegajo okvir zakonitih določb, so zlonamerna in pomenijo načrtno zavajanje nepoučenih ljudi s skritimi cilji in nameni, tako tudi z namenom odvračanja naraščajoč od slovenske kmetijske šole.

Čas je že, da se v vsakdanjem življenju in narodnem hotenju v polni meri zavedamo in poslužujemo pravic, ki nam grejo kot enakopravnim državljanom Avstrije in da se z nekvificiranimi pritiski in grožnjami ne pustimo spraviti v individualno neenakopraven položaj.

Lanskoletno potencirano in ne brezuspešno delovanje nacionalnih mrznežev, ki je očitno imelo za cilj zavreči dotok učencev na slovensko kmetijsko šolo in tako spraviti v nič naše komaj pridobljene pravice, je resno opozorilo, da moramo naše pridobitve z vsemi silami braniti pred nakanami nepopoljšljivih narodnostnih nestrpnostev.

Srečanje z našo narodno zgodovino

Slovensko prosvetno društvo „Bisernica“ v Celovcu ne skrbi le za družabno izživljanje svojih članov in prijateljev, marveč še posebno za njihovo kulturno-prosvetno osveščanje. Temu namenu služi tudi vrsta predavanj o novejši slovenski zgodovini, ki jih je društvo pripravilo v sodelovanju s priznanimi strokovnjaki iz Slovenije.

Prvo predavanje iz te vrste je bilo prejšnji petek v dijaškem domu Slovenskega šolskega društva v Celovcu, kjer je prof. dr. Vasilij Melik iz Ljubljane predstavil številnim poslušalcem obdobje od leta 1848 do 1879. To je tisto obdobje v slovenski zgodovini, ko je naš narod po revoluciji leta 1848 dobil svoje uradno priznanje in se je začel tudi politično uveljavljati. Takrat se je porodila tudi ideja o zedinjeni Sloveniji, med katere pobudniki je bil zlasti tudi naš ožji rojak Matija Majar Ziljski. Namen in cilj tega gibanja je bil, da bi se v okviru habsburške monarhije vsi Slovenci združili v lastni avtonomni deželi, kjer bi sami odločali o svoji usodi. Zamisel take združitve in osnovanja avtonomnih dežel na narodni podlagi so takrat podpirale tudi nemške napredne sile.

Predavatelj je obširno govoril tudi o takratnih volitvah, pri katerih so se Slovenci prvič pojavili z lastnimi kandidati ter so v posameznih deželah dosegli zelo različne uspehe. Za Koroško je bilo že tedaj značilno, da so bile vladajoče razmere Slovincem najmanj naklonjene. Medtem ko so v drugih slovenskih deželah izvedli razmejitve v glavnem po narodnostni meji, se

na Koroškem pri določitvi upravnih in pozneje tudi volilnih okrajev na narodnostni sestav prebivalstva niso ozirali, marveč so te okraje (razen velikoveškega) nasprotno določili prav tako, da so bili Slovenci vedno v manjšini.

V podkrepitev boja za združitev Slovencev je pred sto leti zaživel tako imenovano taborsko gibanje. Na mogočnih ljudskih shodih širom po slovenski zemlji je na desetisoče ljudi zahtevalo enakopravnost in upoštevanje slovenskega jezika v šoli in v uradih. Sicer se je tudi med Slovenci začela uveljavljati svetovnonazorska diferenciacija v liberalni in konservativni tabor, toda v važnih narodnostnih vprašanjih je vedno spet zmagała složnost.

Predavatelj je s svojimi izvajanjem osvetlil marsikatero zanimivo podrobnost iz dobe pred sto leti. Za koroške Slovence je pogled v narodno zgodovino še posebno zanimiv, saj so pripadniki srednje in starejše generacije pravzaprav le v redkih primerih imeli možnost, da so zgodovino svojega naroda spoznali tudi v šoli. Današnja mladina je tozadevno vsekakor na boljšem, ko ima priložnost, da obiskuje lastno srednjo šolo.

Za obširno in zanimivo predavanje se je prof. dr. Meliku zahvalil predsednik SPD „Bisernica“ dr. Joško Buch, ki je opozoril tudi na nadaljnja predavanja o slovenski zgodovini. V tem okviru bo v petek 12. maja v dijaškem domu v Celovcu predaval dr. Janko Pleterški, ki bo poslušalcem predložil obdobje med leti 1879 in 1920.

Seminar zamejskih študentov

Klub zamejskih študentov v Ljubljani je pripravil zadnjo soboto in nedeljo v Mladinskem domu v Bohinju seminar, na katerem so zamejci mladinskim funkcionarjem iz Slovenije orisali probleme slovenske manjšine na Koroškem, v Trstu in na Goriškem ter razpravljali o možnostih analize slovenskega šolstva in izobraževanja v zamejstvu.

S. Lipovec je govoril o slovenski manjšini v Italiji in pri tem predvsem upošteval družbeno strukturo ter politično usmerjenost slovenskega življa v Italiji. Za koroške Slovence je podal podobno poročilo predsednik Kluba slovenskih študentov na Dunaju V. Wieser. Ravnatelj inštituta za narodnostna vprašanja v Ljubljani Drago Druškovič pa je razpravjal o teoriji narodov in nacionalnih manjšin.

Nadalje so mladinci razpravljali o sodelovanju slovenskih mladinskih organizacij v zamejstvu z mladinskimi organizacijami v Sloveniji. Posebno pozornost so udeleženci seminarja posvetili analizi šolstva in izobražbe v zamejstvu. Prof. Vladimir Klemenčič je nakazal možnosti in problematiko take analize in menil, da bi bilo treba pri taki analizi upoštevati družbeno funkcijo izobraževanja ter podrobno raziskati vprašanja strukture in mreže šol, vprašanje enakopravne možnosti šolanja vsega slovenskega prebivalstva v zamejstvu in podobna vprašanja ter podati oziroma nakazati možnosti rešitve vprašanj manjšinskega šolstva.

Najučinkovitejše podpore bo podraveljska šola brez dvoma deležna, če bomo v bodoče uspeli v kali zatreti vse poskuse okrnitve naših zakonitih pravic in če bomo svoje sinove brez strahu in sramu prijavili na slovensko kmetijsko šolo. Takšne odločitve bodo vsebovale jamstvo za maksimalno stopnjo strokovnega in narodnostnega zavze-manja in delovanja, kajti slovenska kmetijska šola, kot strokovna ustanova koroških Slovencev, ima živ in iskren interes, da v sklopu našega skupnega prizadevanja doprinese svoj delež k gospodarski

in nacionalni ohranitvi naše narodne celote.

Napori za afirmacijo kmetijske strokovne šole v Podravljah so tembolj tehtni in upravičeni, ker imajo (Dajle na 4. strani)

Nekaj glasov s Koroške, Tržaškega in Goriške

Pod zgornjim naslovom prinaša najnovejša številka „Sodobnosti“ (Ljubljana, 4/1972) izbor pesmi in krajše proze zamejskih slovenskih pesnikov in pisateljev s Koroške, Tržaškega in Goriške. V teh prispevkih razkrivajo — kakor je uvodoma rečeno — „nekatero značilnost današnjih občutij, miselnih tokov, spoznanj in ustvarjalnih posebnosti onstran Karavank, ob tržaškem zalivu in na goriški ravnici ob Soči, na tistih področjih slovenskega tere, za katere se naša javnost zlasti v zadnjem času še posebej zanima“.

O tem večjem zanimanju nedvomno pričča tudi dejstvo, da se zamejski književniki zdaj pogostejše oglašajo v raznih revijah in drugih publikacijah, ki izhajajo v Sloveniji. Njihovi prispevki so postali sestavni del vseslovenskega literarnega ustvarjanja, ki manifestira celovitost slovenskega kulturnega prostora.

V omenjeni številki „Sodobnosti“ je predstavljenih skupaj kar osem zamejskih avtorjev. Koroško zastopajo pesniki Andrej Kokot, Gustav Janusch in Valentin Polanšek ter pisatelj Florian Lipusch; prav tako štiri tvorci zajema delež Primorske — to so pesniki Marko Kravos, Ace Mermolja in Marj Čuk ter pisateljica Ivanka Hergold.

YONE SVETINA

120

UKANA

DRUGA KNJIGA

V boj so posegli tudi topovi, ki so tolkli iz doline Save, in minometi, parizanski in nemški. Planota se je spremenila v boben, po katerem so turobno udarjala tolkala smrti. Šivo nebo je preletelo nekaj letal, kmalu nato so pretrsele ozračje eksplozije bomb.

Okoli poldneva je bilo vznemirjenosti konec. Pred poljaži so se pojavile tri kolone gorskih lovcev. Rafali stroj-nic so odrešujoče zarjoveli med drevje.

12

Ponoči se je Blisk prebijal s Pokljuko prek Soteske na Jelovico. Vodil ga je kurir, ki je pred vojno drvaril v teh gozdovih in je poznal vsako stezo. Na progi ju je doletela nezgoda. Padla sta v zasledu patrulje, ki je tičala nad železniškim nasipom. V svitu raket in pod rafali sta preplavalala reko in se izgubila v gosto poraslem pečevju Soteske na pobočjih Jelovice. Pod skalovjem sta zgrešila stezo in blodila nekaj ur pod pečinami, ne da bi našla prehod. Šele ko se je zdnilo, je drvar našel vrzel, kjer je držala zarasla lovška steza. V varstvu rečne megle sta se privlekla čez goljave do gozda.

Blisk je bil premočen, lačen in zbit še bolj kot kurir. Oddahnil se je šele, ko sta dosegla rob planote. Zgrudila sta se na tla in počivala. Blisk je premišljal, kako bi prišla do divizijskega štaba na Rovtarici, ne da bi zašla med

Nemce. Na vseh straneh gozda je pokalo. Blisk je bil pri koncu z močmi... Nekaj dni se je pretikal z Gradnikovo brigado, ki je noč za nočjo napadala progo in postojanke v Bohinjski kotlini. Našel je tudi Tončka in Živana. Ob-ravnavali so vse sledi izdajstva, zaradi katerega je izkrvaval bataljon v Lovčevem hotelu, in proučili izjave preživeli, toda pravega izdajalca še niso našli. Govoril je z žensko, ki je kot obveščevalka delala v kantini kasarne na Bohinjski Beli; zatrdila mu je, da je bila dan pred tistim usodnim dnem poslala po običajni zvezi obvestilo, da se Nemci pripravljajo na napad na Pokljuko. Preiskali so pot le važne pošte in ugotovili, da se je izgubila na okrajnem komiteju za Bohinj, katerega sekretar je bil Gaber. Tudi njega je spoznal — bil je lep in prikupen fant, ki pa o vsem tem ni vedel prav nič. Drugače je bilo z njim vse v redu. Od 1941. leta je partizanal, le nekaj časa medtem je bil odsoten. Menda je bil doma, bolan. Obstajala pa je tudi možnost — vsaj vosovci so tako mislili — da so ga ujeli Nemci in ga kmalu izpustili.

Skratka, Blisku se je zdelo področje, po katerem je iskal sledove za sovražnikom, nekakšna poledenela strmina, kjer vsak hip lahko zdrsneš v prepad. V Bohinju so vosovci pospravili nekaj ogleduhov, ki so se pojavili takoj po prihodu brigade.

S kurirjem sta srečno prispela do divizijskega štaba na Rovtarici. Lazarja sta našla, ko se je posvetoval s štabom o bojnih brigad. Z zanimanjem so poslušali Bliskova poročila. Preden je bil odšel, je v centru VOS zvedel od Živana, da bodo okrepljene nemške enote izvajale operacije tri dni — ta vest je prišla iz blejskega policijskega štaba. Vse enote so dobile za tri dni hrane in streliva ter bodo spale v gozdu. Potem da se bodo odpeljale naprej, na italijansko fronto.

Tega sporočila je bil divizijski štab še posebno vesel. Dobro, da se je Blisk s to tako važno vestjo nemudoma prebil čez reko Lazar je sklenil Nemce preslepiti. Bataljonom je dal razposlati povelje, naj se pred sovražnikom takoj umaknejo v odročne kraje, in sicer za tri dni, da bodo Nemci odšli z Jelovice, tretji dan pa naj napadejo Nemce v dolini. Vsi člani divizijskega štaba so se strinjali z Lazarjem.

Posvet še ni bil končan, ko je z grebena nad jaso — pri zasedah — jeknil rafal, kmalu za njim pa se je razleglo ihtavo streljanje.

Vsi so planili pokonci. Bliska so spraševali, kod je prišel, da ni nalezl na Nemce.

„Ne na Nemce ne na naše zasede,“ je pojasnil Blisk. „Torej so tudi Nemci lahko prišli po kakšni stezi, kjer ni naših zased,“ je dejal Lazar.

Vsi so odhiteli na položaje; vedeli so, da je to napad na divizijski štab in kdo ve, če ni vmes izdaja.

Lazar je poklical k sebi Bliska in mu povedal, da imajo zaprta dva Nemca: žensko s psom in moškega, ki pravi, da je član centralnega komiteja komunistične stranke Avstrije. Pripeljali so ju terenci. „Ugotovi, kaj je z njima! Če sta res to, za kar se izdajata, naj ju odpremijo v Cerkljansko, če pa nista, ne smeta za nobeno ceno pasti v roke sovražniku.“

Med spopadom je Blisk s tremi obveščevalci poiskal jetnika in ju odgnal v gozd za kočo. Spremljale so jih kroglice, ki so sikale med vejevjem. Umikali so se v strma pobočja Visokega vrha. Na divizijski štab je pritiskalo kakih dvesto policistov, ki so se vzpeli na Jelovico po skrivni stezi za kurirjem in Bliskom.

Jetnika, moški in ženska s psičkom, sta jih stežka dohajala. On je nosil usnjeno potovalko, ona pa samo torbico. Na nogah je imela čevlje z visoko peto, ki so se ji

Slovensko prosvetno društvo
„Zarja“ v Železni Kapli
vabi na

PEVSKI KONCERT

ki bo v nedeljo 7. maja 1972
ob pol 12. uri v farni dvorani
v Železni Kapli. Poje pevski
zbor „Angel Besednjak“ iz
Maribora pod vodstvom prof.
Brankota Rajšterja.
Ljubitelji narodne in umetne
pesmi iskreno vabljeni.

Slovensko prosvetno društvo
„Zarja“ v Železni Kapli
V a b i l o

na uprizoritev igre

MIKLAVA LIPA

v četrtek 11. maja 1972 ob
1/2 12. uri v farni dvorani v Že-
lezni Kapli. Igro sta po isto-
imenskem romanu Malograj-
skega dramatičarja in pri-
pravila Jurij Pasterk in Mari-
jan Srienec.

Igra pripoveduje o družin-
ski tragediji na kmetiji pri
Miklavu v Lepeni v času tur-
ških vpadov na Koroško. Za-
lo bo predvsem za domači-
ne zelo zanimiva in so lju-
bitelji odrske umetnosti prisr-
čno vabljeni. O d b o r

Folklorna skupina SPD „Zarja“ gostovala v Št. Lipšu in Pliberku

Minulo nedeljo se je folklorna
skupina SPD „Zarja“ v Železni Ka-
pli podala na pot in se kot gost
najprej ustavila v Št. Lipšu, kjer je
s svojim sporedom navdušila zbra-
no občinstvo, ki se je v velikem šte-
vilu zbralo v tamošnji farni dvora-
ni. Posebno razveseljivo je, da je
bilo na prireditvi izredno veliko
mladine, kar je prireditvi dalo še
poseben pomen, kajti prav je, da
se mladi ljudje zanimajo za pro-
svetno dejavnost. To je poudaril tu-
di predsednik SPD „Zarja“ Peter
Kuhar, ki je v imenu gostov izrekel
besedo zahvale. Zadovoljstvo nad
dobrim obiskom in predvsem nad
izvajanjem folklornega sporeda pa
je izrazil Jože Golavčnik, ki je spre-
govoril v imenu občinstva in kra-
jevnega prosvetnega društva „Tr-
ta“.

Po nastopu so se člani folklorne
skupine napolnili proti Pliberku in
se ustavili v dvorani gostilne
Schwarzl, kjer jim je Slovensko pro-
svetno društvo „Edinost“ organizi-
rало nastop. Tudi tam so bili nad-
vse prijetno presenečeni, saj je dvo-

rana bila zasedena do zadnjega
količka. Ta prireditev je bila prva,
ki jo je društvo „Edinost“ organizi-
rало po zadnjem občnem zboru in
je bil to hkrati tudi prvi javni na-
stop novega predsednika Joška
Koncilijske. V svojem pozdravnem
govoru je izrekel priznanje gostom
in s tem tudi društvu v Železni Ka-
pli, ki je s folklorno dejavnostjo
 uvedlo novo obliko prosvetnega
dela in je s tem dana možnost, da
ohranimo svoje narodne običaje
tudi na področju ljudskih plesov.
Ob koncu je predsednik Koncilija
izrazil željo, da bi v bodoče prišlo
do pogostejših stikov med društvu,
kar brez dvoma doprinaša k med-
sebojnemu spodbudnemu delova-
nju.

Obiskovalci te prireditve so bili
s sporedom mladih plesalcev iz
Železne Kaple nadvse zadovoljni,
saj so pravzaprav prvič imeli pri-
ložnost videti narodni običaj stare
kmečke občeti iz okolice Železne
Kaple, poleg tega pa še vrsto slo-
venskih narodnih plesov. Po fol-
klornem sporedu so za dobro raz-
položenje in ples poskrbeli „Fantje
izpod Obirja“. Tako je sleherni
obiskovalec prireditve prišel na
svoj račun. Tudi v Pliberku se je v
imenu gostov za prisrčen sprejem in
dober obisk zahvalil predsednik
Peter Kuhar.

Hranilnica in poso- jilnica Dobrla vas

Vsem cenjenim članom in po-
slovnim prijateljem vljudno
sporočamo, da smo se prese-
lili v nove poslovne prostore

v Narodnem domu

Pliberška cesta 6
Dobrla vas

Telefonska številka (0-42-36)
206 ostane nespremenjena!
Čakamo na Vaš obisk.

Vaša domača
POSOJILNICA

V A B I L O
na jubilejno proslavo

50-LETNICE

SLOVENSKEGA KULTURNEGA DRUŠTV
„JEPA - BAŠKO JEZERO“

ki bo v soboto 13. maja 1972 ob 20. uri v Kulturnem domu v Ločah

Na sporedu bodo slavnostni govor, pozdravi, nastopi pevskih
zborov jubilejnega društva, SPD „Kočna“ iz Sveč in „Viharnik“
iz Ribnega pri Bledu ter nastop folklorne skupine iz Bohinja.
K številni udeležbi vabi o d b o r

Kmetijska šola v Podravljah

(Nadaljevanje s 3. strani)

mo Slovenci v Podravljah renovi-
ran in moderno opremljen šolski
objekt ki v vsakem pogledu odgo-
varja normam sodobne šolske usta-
nove. Podraveljska kmetijska šola
pa v enaki meri izpolnjuje tudi za-
hteve glede vzgojno-strokovnega u-
stroja.

Status javnosti pa kmetijski šoli
v Podravljah ne daje samo pravice,
marveč ji nalaga tudi dolžnosti. Ta-
ke obveznosti se nanašajo na upo-
števanje učnega načrta, ki je pred-
pisan za kmetijske strokovne šole,
in na zagotovitev ustrezne strokov-
ne ravni. Nad upoštevanjem in iz-
vajanjem teh dolžnosti bdi javna
roka, saj je podraveljska kmetijska

šola, podobno kot ostale kmetijske
šole, podvržena nadzorstvu pristoj-
nih deželnih organov.

Učni načrt za kmetijske strokovne
šole vendar ni tako tog, da sloven-
ski kmetijski šoli ne bi dovoljeval
vnašanja specifičnih elementov v
pouku strokovnih predmetov in u-
poštevanja posebnosti strukture na-
ših kmetij in iz njee izvirajoče zna-
čilnosti naše ožje kmetijske proiz-
vodnje. Prav te specifičnosti daje-
jo slovenski kmetijski šoli poleg
dvojezičnosti in upoštevanja narod-
nostnih komponent pečat verodo-
stojne ustanove, ki bi morala imeti
zaupanje vseh naših kmečkih ljudi.
ef

Železna Kapla

Čeprav je folklorna skupina naše-
ga društva minulo nedeljo šla v goste
k sosednjim prosvetnim društvom,
smo pri nas imeli prireditev. V go-
steh je bila igralna družina društva
„Planina“ iz Sel, ki je v farni dvo-
rani uprizorila igro „Plavž“. Gosto-
vanje so skupno pripravili vsi pro-
svetaši v Železni Kapli, tako SPD
„Zarja“ kot farna mladina, kar je
zgovoren dokaz, da se s skupnimi
močmi in iskrenim sodelovanjem da
marsikaj doseči in izvesti.

To je prišlo do izraza tudi v izva-
janjih govornikov, ki so ob tej pri-
ložnosti spregovorili. To so bili ka-
plan Leopold Zunder, predsednik
„Zarje“ Peter Kuhar in vodja igral-
ske družine iz Sel kaplan Ivan Mat-
ko, ki je ob koncu še povabil kapel-
ške igralce, da pridejo na protibisk
v Sele. Ob koncu moramo še izreči
vse priznanje igralcem, ki so nam nu-
dili lep kulturni užitek, saj so izvrst-
no igrali.

Podjetje Warmuth se poslužuje elektronskega računalnika

Največje trgovsko podjetje južne
Avstrije — Warmuth v Beljaku, si
stalno prizadeva ustvariti primernej-
še pogoje za čim boljši razvoj svojih
trgovskih podružnic, ki so raztresene
široj Avstrije (štiri v Beljaku, ostalih
pet v Celovcu, Št. Vidu ob Glini,
Trgu, Lienzu in Halleinu). Lansko
leto je povečalo svoj trgovinski pro-
met napram letu 1970 za 20 odstot-
kov in investiralo 7,2 milijona šilin-
gov.

Pred nedavnim si je podjetje na-
bavilo oziroma vzelo v najem elek-
tronski računalnik tipa IBM 3, ki je
nameščen v Völkendorfu pri Beljaku.
Kljub stroškov, ki znašajo trideset
odstotkov letnega prometa, ima elek-

tronski računalnik velike prednosti.
Prejšnji četrtek so ga predstavili šte-
vilnim zastopnikom tiska in javnega
življenja. Dipl. trg. Dietmar War-
muth ml. je številne poslušalce se-
znalil s poslovnimi uspehi podjetja
in hkrati izrazil prepričanje, da se
bodo le-ti s pomočjo nove elektrons-
ke naprave gotovo še izboljšali.

Pri ogledu delovanja elektronskega
računalnika v četrtek 20. aprila so
navzoči slučajno zvedeli, da lastnik
podjetja Warmuth st. obhaja svojo
šestdesetletnico. Za velike zasluge, ki
si jih je pridobil na gospodarskem
področju, mu je bil podeljen naslov
komercialnega svetnika. Jubilarntu
čestitamo!

Čahorče

Kakor vsake dan, tako je šel Milan Wieser tudi v torek 18. aprila k
Hajnčiji po mleko. Na poti tja je srečal pri Kumrovem hlevu gospodarja
Kumra in Blaža Černica, ki je bil že nekoliko v „ročcah“. Ko je Milan
oba pozdravil, ga je Blaž Černic prijazno ogovoril, da bi eno zapela. Na
povratku od Hajnčije pa se je še prej prijazni Blaž nenadoma „spremenil“
v nevarnega nasilneža. Zagrabil je Milana Wieserja za desno roko in ga
brcnil v levo koleno ter vpil: „Slovenske table pijomaj. Tebi in Prušniku
bomo že še pokazali. Mi smo Nemci!“ Da ta nenadna „sprememba“ v Bla-
ževem vedenju ni bila slučajna, ni treba posebej poudarjati. Jasno je, da
je bil naščuvan.

Takoj po napadu se je razburjeni Wieser zatekel k Karlu Prušniku
in mu povedal, kaj se mu je pripetilo. Ker sta se Wieser in Prušnik čutila
ogrožena, je slednji poklical žandarmerijo, ki je zadevo protokolirala. Na-
pad na Wieserja, ki je poleg tega 100-odstoten invalid, je obsojano vreden
primer, ki jasno kaže, kako podlih in nizkotnih metod se poslužujejo
nasprotniki koroških Slovencev. Pri tem ne obsojamo toliko „storilca“
Blaža, temveč predvsem „junaka“, ki ga je nahujskal.

Pred nekaj dnevi je bila Alojzija Hedenik, sestra omenjenega Milana
Wieserja, na obisku pri Maichinu, po domače Jobstu v Čahorčah. Med
razgovorom, ki se je nanašal tudi na dvojezične napise, je Maichin med
drugim dejal: „Jetzt wird bald Čahorče werden bei uns“, nakar se je nje-
gov sin takoj oglašil in pribil: „Dann werden die Tafeln fliegen!“ Oče
ga je zavrnil z besedami: „Halt das Maul!“

V Čahorčah res ne bo težko iskati krivcev, če bodo kdaj izginile dvo-
jezične table, ko pa se že sedaj hvalijo, da jih bodo odstranili, čeprav še
nemeščene niso.

Iz obeh primerov vidimo, kakšne sadove rodi večdesetletna hujska-
ška gonja proti koroškim Slovincem. Skrajni čas bi bil, da oblasti le ne-
kaj ukrepejo proti hujskaštem in napadalcem. V zgoraj navedenem primeru
res ne bo težko najti krivca.

mu je trepetala kot nežna bilka in strah ga je bilo, kako
bo to krhko dekle prenašalo vojne napore. Nameraval jo
je spraviti v bolnico, na mestno poveljstvo ali v tehniko,
a se je odločno uprla. Hotela je biti v četi, blizu njega, da
bi se čim večkrat videla. Tihi opojni večer je dišal po novi
rasti, zelenju in cvetju. Dolgo ga je ljubkovala, potem pa
je rekla:

„Saj ne boš hud, če ti povem, da imam neumno željo.“
„Kar povej mi jo. Uresničil ti jo bom, če bo le v moji
moči.“

Sramežljivo je skrila svoj obraz v njegovo ramo. „Bo-
jim se, da me ne bi obsojal,“ je rekla tiho. On pa se ji je
smejal, ker si ni mogel misliti, kaj neki si bo želela. Potem
je resno nadaljevala:

„Blisk, vojna je. Vsak dan padajo ljudje. Ne veva,
kaj bo z menoj, in ne, kaj bo s teboj.“

„Kar bo, pa bo. Jaz se s tem ne ukvarjam.“

„Saj je tudi meni vseeno. Toda kljub temu...“ Ob-
molnila je, beseda ji ni šla z jezika.

„No povej, kaj ti leži na srcu!“

Nežno se mu je privila v naročje in tako tiho, da je ko-
maj slišal, dahnila: „Ne bi rada nedolžna umrla...“

Kri je močneje zaplala po njem. Stisnil jo je k sebi,
vso je privil nase. Razumel jo je in nenadoma mu je po-
stalo pri duši tesno. Nekaj časa sta molčala, potem pa ji
je odgovoril:

„Za to morava poiskati posebno priložnost, da bo ta-
ko lepo, da se bova spominjala vse življenje.“

Od takrat je minil že cel mesec, toda priložnosti, da
bi bila sama, še ni bilo. Nekajkrat sta se videla in sprego-
vorila nekaj besed. Ko jo je sedaj gledal, svežo in gibko
med mokrim sivim drevjem in zelenim mahom, in ko je po-
slušal rjojenje orožja, je pomislil na najhujše. Spomnil se
je na mrtvo dekle na Pokljuki. Vse življenje bi se kesal,

če bi se to zgodilo Meliti, ne da bi ji bil izpolnil željo.
Tudi če je pomislil na to, da bi lahko sam padel in bi pri-
šla Melita drugim v roke, ga je objela globoka žalost. Od-
kar sta se o tem menila, je nekoliko uplahnil njegov po-
gum — nič več se ni tako noro izpostavljaval ko Tomo, ki je
naravnost izzival smrt.

Hodili so dobrih dvajset minut, ko je kurir odkril dve
razpadajoči kolibi, kjer so svoj čas prebivali gozdni der-
lavci. Streha jih je vsaj za silo ščitila pred dežjem, ki je vse
močnejše lil. V staji za konje so zakurili majhen ogenj,
Blisk, Melita in eden od obveščevalcev pa so začeli jel-
nika zasliševati. V pripovedovanju moškega, ki je trdil,
da je član centralnega komiteja avstrijske komunistične
stranke, je bilo vse logično, od legitimacije do voznih karl,
ki sta jih kupila pred tednom dni v Gradcu. Predstavil se je
za profesorja, ki je svoj čas deloval v Kominterni. Dekle je
vzel s seboj zato, ker je bila kurirka in jo je policija izse-
dila. Želel je priti do višjega političnega vodstva, da bi
vzpostavil zveze v duhu mednarodnega sodelovanja.

Blisk je ravnodušno poslušal njegovo pripoved. Spom-
nil se je, na kaj ga je opozoril Arti. Tudi pri njem se je bil
oglasil človek, ki je bil član avstrijskega vodstva. Pove-
dal je, da je nekaj njihovih ljudi pridobil v zaporih gestapo
in da jih skuša vrniti med partizane. Hkrati je pomislil, da
je „profesor“ prišel skozi Bled, torej verjetno skozi roke
majorja Wolfa. Na vrinence ga je opozarjal tudi Nestor,
kateremu je Wolff volmalč poročal, da so prišli iz drugih
krajev, s katerimi Wolf ni imel posla. Moškega je skrbelo
nezaupljivo obličje mladega zasliševalca, zato se je oju-
načil in vprašal:

„Oprostite, zdi se mi, da nama ne zaupate. Želim priti
v stik s centralnim komitejem Slovenije.“

Blisk mu je odgovoril, da ni kriv, če sta si izbrala za
prihod najbolj neprimeren čas, ofenzivo. Poleg tega pa je

Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone

zatikale med suhe veje, da je kar naprej padala. Toda
svinčenke jim niso pustile, da bi se oddahnili.

Ustavili so se šele za prvim grebenom. Z drevja je
močno kapljalo — spet je pričelo deževati. Blisk je poiskal
skupino starih smrek, kjer so posedli po koreninah in ča-
kali. Kurirja je poslal v zaščitno četo po Melito, da bi tol-
mačila. Kratek oddih je porabil za to, da si je ogledoval
dekle. Bila je mestno oblečena. Božala je psička in zaskrb-
ljeno gledala v gozd. Ogrnjena je bila v tenak dežni plašč,
ki si ga je ovijala okoli kolen. Blisku se je skušala prijazno
nasmehovati, on pa jo je hladno motril, da je povsila pog-
led.

Moški je imel klobuk potisnjen na čelo in je zamišljeno
strmel predse; potem se je obrnil k ženski in jo skušal
bodriti.

Ko se je močnejše ulilo, je vprašal Bliska, če sme posta-
viti šotor. Blisk mu je z bornim znanjem nemščine dopove-
dal, da bodo šli takoj naprej.

Prišla je Melita, hudo upehana. Ko pa je zagledala
Bliska, ji je obraz precej zažarel.

Takoj so odšli dalje v gozd, proti položajem Prešer-
nove brigade. Blisk in Melita sta malo zaostala.

„Ne veš, kako težko sem te čakala.“

Pogledal jo je. Bila je zelo lepa. Z roko si je popravila
pramen mokrih las, ki so ji padali na čelo. V mestu je bila
še otrok, tu pa je postala ženska. Najraje bi jo stisnil k
sebi. Tako malo sta bila skupaj... Neprestano je bil po
brigadah in na terenu. Večkrat se je spominjal listega ve-
čera, ko sta bila sama v cerkljanski grapi. Sedela sta pod
kozolcem, tik za hišo, kjer je prebivala štabna četa. Gle-
dala sta, kako se noči in kako trga veter cvetne liste sad-
nega drevja, ki so se usipali k njima ko tople snežinke. Ko
ju je zagrnil mrak, jo je objel in poljubil. Ni maral, da bi ju
kdo videl in da bi jo potem v četi opravliali. V naročju

Bahanje in pretiravanje

Grda lastnost nekaterih otrok je bahavost. Ta lastnost se pojavi navadno šele takrat, ko začne otrok hoditi v šolo in dorašča. Otrok čuti svojo nezmožnost in manjvrednost nasproti odraslim, in ker ne more drugače, se baha, najraje seveda pred svojimi tovariši in sošolci. Večkrat se pri tem tudi na debelo zlaže, posebno, če ima okrog sebe lahkovorne in naivne otroke. V takem otroku se lahko sčasoma razvije ošabnost in nečimrnost.

Prav tako se otrok v tej dobi rad navadi pretiravanja. Tudi temu je vzrok, da čuti, da se ne more kosati z odraslimi, vsekakor pa se hoče uveljaviti, zato v vsem pretirava. Na dolgo in široko govori o svojih junaških dejanjih — le-ta navadno niso nič posebnega; pretirava pomembnost dogodkov, katerim je bil priča, razklada vse o svojih šolskih uspehih, pri igri in pri športu, in se niti sam ne zaveda, da je več kot polovica tega nastala zgolj v njegovi domišljiji.

Nekaterim staršem prizadeva tak otrok veliko skrbi. Vendar pa zadeva ni tako hudo nevarna: ko otrok doraste, navadno opusti to pretiravanje. Pač pa mu ne smemo ob tem dati poguma, ampak moramo poskusiti zavreti njegovo v napačno smer razvito domišljijo.

Bolj nevarna je bahavost, ki se razvije počasi v ošabnost. Ta lastnost je značilna predvsem za otroke premožnih staršev. Otroci se čuti nekaj več od svojih siromašnejših tovarišev in se pred njimi baha s svojimi dobrinami, lepimi oblekami, sladkarijami, igračkami in z drugimi prednostmi, ki jih ima. Tako postane sčasoma brezsrčen in vsakomur zoprn. Pametna mati otroka ne bo oblačila v najimennitnejše obleke, ki se hudo ločijo od oblačil njegovih sošolcev, pa tudi takih igračk mu ne bo dala v roke, da bi le-te mogle povzročiti zavist pri igri z drugimi otroki.

Starši ne bi smeli nikoli zamuditi priložnosti, da pouče otroka, da vrednosti človeka ne iščemo v njegovih materialnih dobrinah, temveč v plemenitosti, dobroti, da je čestokrat siromašen človek bolj pošten in več vreden kot imovitejši. Nikoli ne vemo, kaj lahko doleti otroka v poznejših letih, ko ne bo ob njem več njegovih staršev.

Prav tako ne dovolite svojemu otroku, da bi se bahal pred drugimi otroki, če je njegov oče kaj posebnega, nekaj, kar niso drugi očetje. Povejte otroku, naj bo človek ponosen samo na tisto, kar je sam, ne pa na to, kar so njegovi starši.

Tudi ne smemo dopustiti, da bi se otrok bahal s svojimi umskimi sposobnostmi. Nadarjeni otroci se radi prevzamejo in mislijo, da lahko posežejo v vsak pogovor in da vse najbolje vedo. Svoje manj nadarjene prijatelje zaničujejo in jim dajo čutiti, da so oni nekaj več od njih. Takega otroka je treba ostro pokarati in mu razložiti, da ne ravna prav. Otroci naj spoznajo, da tudi on vsega ne ve in da se mora še marsičesa naučiti, preden se bo mogel prištevati k zares pametnim in izobraženim ljudem.

Če otrok samo pretirava, pa ne bodimo preveč strogi z njim. Seveda, če pri tem preveč ne

Edini eliksir mladosti ki popolnoma zanesljivo deluje

Strah pred staranjem se lahko javlja v vsaki življenjski dobi. Često se srečujemo z moškimi in ženami, ki nimajo niti štirideset let, pa se že bojijo staranja in vprašujejo zdravnike in psihologe, kako bi se proti temu borili. To, kar vam bomo o staranju sedaj povedali, je koristno za vsakogar med sedemnajstim in sedemdesetim letom starosti.

Preden odkrijemo ta recept, moramo razjasniti neke pojme. Starost ne moremo računati po številu let, ker biološki čas ni enak času na uri. Z leti pa gre biološki tok časa še počasneje. Bolj je človek star po letih, bolj počasi se stara biološko. Najhitreje se človek biološko menja med petnajstim in dvajsetim letom starosti, manj med dvajsetim in tridesetim letom starosti, včasih komaj opazno med pedsedelim in sedemdesetim letom starosti.

Koledar zaradi tega pripelje do napačnih sklepov, ker se tudi posamezni organi raz-

lično starajo: oči že po desetem letu starosti, sluh po dvajsetem letu, po tridesetem pa mišice, hitrost reagiranja in sposobnost oplodjevanja.

Nekateri ljudje so pri osemdesetih letih enako produktivni kot pri tridesetih ter tudi mnogo več vedo in znajo. Stari ljudje često trpijo zaradi pozabljivosti, toda njihova usvarjalna fantazija je neodvisna od dobe. Zaradi življenjskih izkušenj laže rešujejo težke probleme. Z eno besedo: človek si pridobi neko življenjsko modrost. To je razlog, da je starejši delavec lahko boljši in sposobnejši od mlajšega in vitalnejšega sodelavca.

Nezrelo duševnost bi bilo napačno smatrati za znak prave mladosti. Brez zrelosti ni mogoče ostati zares mlad. Ljudje, ki se upirajo, da bi duševno dozoreli, običajno prvi ostarijo. Mnogi od teh zapadejo v kasnejših letih v drugo otroštvo prav zato, ker iz otroštva niso nikdar niti odšli. Kdor se dela mlajši kot pa v resnici je, ni nikoli niti dozorel.

Recept, da ostanete mladi, je zelo enostaven: koncentrirajte se na tisto, kar je v vas še mlado, a to je vaš duh. Ta naj bo vedno buden. Glejmo okoli sebe z odprtimi očmi in poizkusimo se vsak dan naučiti nekaj novega.

V prvi vrsti se ne smemo poleniti! Okrog tridesetega leta se v človeku razvijeta dve nasprotni osebnosti. Mnogi ljudje najdejo še vedno priložnost, da širijo svoje interese na nova področja kljub družini in svojemu znanju. Oni vedno najdejo neki hobby (priljubljeno delo ali zabava), ki jih telesno in duševno zaposluje.

Potem so pa še drugi, ki s tridesetim letom zapadejo v topo ali udobno enoličnost. Iz dneva v dan gredo na svoje delo, pridejo

Drobni nasveti

■ ZAVESE ALI ROČNA DELA iz tila ali čipke v barvah najprej namočimo v hladni vodi, v katero smo vlili malo salmijaka. Tako jih pustimo nekaj ur. Če je voda precej umazana, ves postopek ponovimo. Šele potem operemo občutljive tkanine v topli milnici ter jih izperemo najprej v topli in nato v hladni vodi.

■ LIMONO, SAD BOGAT Z VITAMINI in prijetnim vonjem, je treba vedno imeti pri roki. Toda če nam stoji dlje časa na toplem, se bo posušila in izgubila svojo lepo rumeno barvo. V tem primeru jo preko noči dajmo v mlačno vodo in drugo jutro bo limona spet sveža in lepa.

■ Skrob razredčimo z vodo, h kateri pridenemo nekoliko soli, da si prihranimo odvečno lepljenje.

domov, jedo, čitajo časopis na športni strani, prečitajo še kakšno šalo, gledajo televizijo in gredo v posteljo. Njihove žene se bavijo z gospodinjstvom, še nekaj z otroki, gledajo televizijo, čitajo kakšen ljubzenski roman in gredo k sosedi na klepet.

Tisti prvi ostanejo leta in leta mladi, drugi pa postanejo starci pri štiridesetih in še nekaj letih.

Naj bo človek star, kolikor hoče, nikoli ne prepozno, da si napravi življenje zanimivo. Nikoli ne smete misliti, da ste prestari, da bi šli v kakšno šolo. Nikoli ne prepozno, da se obstoječe sposobnosti in znanje nadoknadite z novim.

Kdor živi v bodočnosti, temu je lahko ostati mlad, brez ozira na leta. To lahko tudi vi, če poskušate in se malo potrudite. Ostani- nite duševno budni in aktivni — to je edini eliksir mladosti, ki popolnoma zanesljivo deluje!

Tudi kaktuse moramo negovati

Kaktusi so hitro prodrli iz svoje mehiške domovine v naša stanovanja; ne samo zaradi svojega eksotičnega videza, pač pa tudi zaradi preproste nege.

Pa vendarle moramo marsikaj vedeti o njih, da bi nam uspevali kar najbolje. Predvsem terjajo kaktusi od nas precej svetlobe, zato je najbolje, če jih imamo poleti na prostem ali na balkonu. Po zimskem obdobju v zaprtih stanovanjskih prostorih jih ne smemo takoj prenesti na svetlo, temveč jih moramo počasi privajati na svetlobo in zrak. Sprva zelo kratek čas — pol ure, pozneje

pa uro do dve jih imejmo na prostem, da se privadijo.

Nenavadno se vam bo zdelo, toda res je, da lahko tudi kaktusi zbolijo za sončarico: listje jim prične odpadati, rumeneti in se sušiti.

Kaktusi ne ljubijo prepriha in praha. Imejmo jih v sobnem kotu in jih od časa do časa očistimo prahu; lahko tudi s sesalcem, da se z golo roko ne bi zbudili in si nakopali infekcije. Kadar jih umivamo, bo najbolje, da storimo to z razpršilcem in z mlačno vodo.

Dokler so kaktusi v polni rasti, se pravi od maja pa do

konca avgusta, jih redno zalivajmo z vodo, ki naj stoji v loncu vsaj uro ali dve. Pozimi jih zalivajmo le enkrat tedensko, toda ne preveč obilno, da jim ne zginejo korenine.

Pred pričetkom rasti dobivajo kaktusi svetlo zeleno barvo in nove poganjke. Te lahko presadimo v nove lončke in s tako obogatimo zbirko.

Tudi kaktuse je treba gnojiti, toda le v času njihove rasti, od maja pa do konca avgusta. Ko jih presajamo, uporabljamo enake količine rečne ga peska, vrtnega gnojila in gnojila iz gozdnega listja.

Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone Svetlina: UKANA — Tone

drimi štrénami. Fant, ki je bil zadet v glavo, je tiho stokal. Iz zavoja je bolščalo eno samo žalostno oko. Mlada bolničarka je bila prestreljena skozi prsi.

Vsi so bili zagnjeni s šotorkami in do kože premočeni. Ogenj je plapolal z majhnim svetlim plamenom in vžigal upanje, da so blizu bolnišnice in da jih bodo rešili, kot so jim vso pot obljubljali.

Melita se je plaho stiskala k Blisku, ki je trudno slonel ob vratih in gledal v gozd, kdaj se bo vrnil kurir, ki ga je bil poslal v divizijski štab s sporočilom, da sta Nemca špijona.

Mine so votlo treskale čedalje bliže, na grebenu pa je zapraskotalo, kot bi se vnel gozd. Med drevje je planilo nekaj razkropljenih partizanov. Za njimi je pritekel vodnik in grozil, da bo postrelil vse po vrsti, če se ne ustavijo in ne počakajo čete.

Nato so trije pritovorili težko strojnico fiat, ki so jo držali vsak za eno nogo. Postavili so jo na prvo vzpetino. Po gozdu so donela povelja, med drevjem je bilo čedalje več borcev. Zvedeli so, da so Nemci prodrli obrambi za hrbet in da bataljon zaseda druge položaje.

Kolona z ranjenci se je takoj napotila proti bolnišnici. Za njimi je krenil Blisk z jetnikoma. Vsekakor bi ju bil rad pripeljal do Maksa ali izročil vsaj Jelovčanu.

Niso hodili še pol ure proti Ralitovcu, ko je pred njimi zaropotalo avtomatsko orožje. Tudi po njih so sekale kroglice. Naglo so se umaknili in plegli na prvi greben med drevje, pripravljeni na spopad. Blisk je pogledal zdaj oba jetnika, zdaj Melito. Nejasna čustva skrbi in ubijalske sle iz potrebe so plala v njem in ga razdvajala. Če udarijo Nemci po njih, jim jetnika lahko uideta. Čimprej se ju mora znebiti! Njegovo napeto premišljevanje je zmotil obupen krik. Iz goščave je planil, kot bi bil iz uma, član patrolje, ki je nosila ranjence. Bil je ranjen — krogla mu je

razmesarila lice. Z roko je gnetel raztrgano meso in svetlo rdeča kri se je razlivala čez prste po vratu in bluzi ter kapljala po tleh.

„Bežite! Nemci gredo za mano!“ je zavpil. „Vse ranjence so pobili, patrolja pa se je razbežala!“

„Obveži ga, Melita!“ je ukazal Blisk. Fant pa se ji je izirgal. Brezumno je drvel po gozdu in se zaletaval v debela.

Blisk se je s svojimi takoj za njim naglo umikal, sprva v smeri, od koder so bili prišli, potem pa je zavil proti zahodu v star gozd, da bi obšel vrtačo, ki jima je zapirala pot. Na robu mu je zastal korak. Vrtača ga je spominjala na ogromen lijak, ki ga je v davni preteklosti skopal meteor. Bila je tako globoka, da so vrhovi drevja, rastočega iz dna, komaj dosegli robove. Posejana je bila s škraplastimi skalami, po katerih je drla deževnica. Na dnu so ležala vse križem ogromna debela, ki so zbujala vtis, da v to divjo globočavo še ni stopila človeška noga.

Blisk se je zavrnil ob deblo in pokazal dvema obveščevalcema dno kotla:

„Opravita hitro in zabrišita sledove! Z roba vaju bomo krili.“

Molče sta prikimala in zavila k jetnikoma na rob ponora. Dekle je razumela, za kaj gre, in se je ustavila, da se je jermen nategnil. Vsa prepadena je padla pred Bliska na kolena. Dvignila je roke kot k molitvi in jokaje prosila. Tokrat je govorila po slovensko:

„Prizanesite mi! Prisilili so me! Ni mi bilo do tega, res ne. Zapri so mi starše in jih spustili, da sem šla v gestapovsko šolo...“

„Prepozno!“ je rezko dejal Blisk. Dekletova smrtna groza ga je prevzela, da mu je zadrhtela vsa notranjost. Za hip se je zagledal v dekle. Prameni razmočenih las so se ji lepili po čelu in po vsem obrazu so ji polzele deževne kaplje. Očiščena vseh človeških strasti je bila nepopisno

lepa. Njen obraz je bil kakor izklesan iz belega kamna. Preplavila ga je čudna mešanica usmiljenja in sovraštva. Pomislil je: „Kdo ve, koliko jih umira prav ta trenutek, ne da bi vedeli zakaj! Kako nor in nagnusen svet!“

Odvrnil je pogled od nje in ukazal: „Odpeljite jo!“

Obveščevalec jo je potegnil za seboj, kjer je strmina padala proti dnu. Obrnil se je k Meliti. Ozke ustnice so mu podrhtevale.

„Raje ne glej! Pojdi k stražarjema!“ ji je velel.

Ona pa se je uprla:

„Ne grem! Pri tebi bom!“ Čudil se je njeni ravnodušnosti.

„Hočem postati trdna in prenesti vse, kar je pravično.“

Blisk se je vdal. Tisti štirje so se bližali dnu kotla. Tla so bila posejana s skalovjem in preperelim vejevjem, pred dnom pa jim je zastavilo pot mogočno deblo, ki je trhtelo morda že sto let. Od njega so štrlele veje kakor porlomljena rebra okostja davno preminule živali. Dekle ni moglo zlestiti čez, nagajalo ji je krilo, pa psiček se je zapletel z jermenom med vejevje in civili... Prvi obveščevalec je bil že na dnu; ko je v globači odjeknil strel in je moški padel, dekle še vedno ni moglo čez podrto drevo, kot bi ji bile nadvse dragocene poslednje sekunde njenega življenja, ki je vabilo z redkimi kapljami z viharnega neba in šumenjem vetra v vrhovih donebnih smrek.

Šele ko je obveščevalec spravil psička izpod vej in podal roko, da je zlezla čez podrto deblo, sta se počasi napotila proti dnu in se znašla na ravnici, kjer je med skalami, poraslimi z mahom, poleg udorov, po katerih je izginjala v podzemlje voda, ležalo truplo njenega spremljevalca.

(Se nadaljuje)

za oddih in razvedrilo bilo je 1. maja

Ko je vstal, je še precej manjkalo do zore. V poltemi je odšel v kuhinjo in prižgal karbidovko. To bomo svetilo je nadomeščalo lektrično luč, ki nikoli ni posvetila v tem odmaknjenem hribovskem kotu.

Marogasta mačka je skočila s peči, se pretegnila in zavezala, nato pa je skočila na okno in smuknila ven skozi razbito šipo.

Jernej si je prižgal slabo cigareto ob plamenčku karbidovke, katerega sij je delal vtis, da so vsi predmeti, ki se jih je dotaknil, prevlečeni z zelenkasto plesnijo. Jernej je odnesel karbidovko v vežo in jo obesil na žebelj, ki je štrlel iz od dima porušene stene. Potem je vzel butaro suhljadi, jo potisnil skozi isteje v peč in podnetil. Čez čas je vsul v men-trgo pehar moke in začel mesiti kruh. Zamesil je velik hleb in ga dal v peč. Nato je dal peči tudi mlado kokoš, ki jo je bil prejšnji dan zaklal in oskubil.

Medtem se je zdanilo. Odklenil je vrata in obstal na pragu. Ozrl se je po nebu. Obetalo se je lepo vreme. Ta ugotovitev je Jerneja navdala z veseljem. Prav tedaj pa je v jutranjo tišino udaril glas, ob katerem se je Jernej zdrnil vselej, kadar ga je slišal. Nekje daleč v dolini je namreč odjeknil dolg rafal iz mitraljeza.

Bilo je ravno pred letom dni — prvega maja — ko so trije partizani prinesli k Jerneju svojega tovariša, ki je bil hudo ranjen, ko so tisto jutro padli v zasedo. Jerneja so prosili, naj odide v dolino po zdravnika, ki je naskrivaj zdravil tudi ranjene ali bolne partizane. Jernej je brez obotavljanja odšel po zdravnika, ki je bil v trgu, oddaljenem poldrugo uro hoda od Zavrha. Ko je prispel v dolino, je zaslišal za seboj ropot nekega tovarnjaka. Kmalu nato je zaslišal streljanje iz pušk in brzostrelk. Neka partizanska patrulja je napadla tovarnjak, na katerem je bilo kakih dvajset nemških vojakov. Dva sta bila mrtva, pet pa ranjenih, a se jim je sicer posrečilo pobegniti s tovarnjakom. Ko so prišli do Jerneja, so se ustavili, poskakali na tla in ga obkrožili. Hoteli so vedeti, ali je imel kako zvezo s partizni, ki so jih napadli iz zasede. Trdil je, da sploh nima nobene zveze, ne s tistimi, ne z drugimi partizani. Toda podčastnik, ki je vodil te vojake, se ni zadovoljil s tem, kar je trdil Jernej. Ves divji zaradi partizanske napada je porinil Jerneja k bližnjemu hrastu, mitraljezu pa je ukazal, naj ga pokosi. Jernej je bil prepričan, da bo zdaj po njem. Z grozo je videl, kako je Nemec nameril nanj svoj mitraljez in je že bil na tem, da pritisne na petelina, ko mu je podčastnik dal znak, naj počaka. Nato je še enkrat vprašal Jerneja, ali ni bil povezan s partizani, ki so napadli njega in njegove. Jernej je tudi tokrat tako odločno zankal, da bi imel kaj skupnega s tistimi partizani, da je prepričal podčastnika. Nato ga je izpustil in se s svojimi odpeljal dalje. Od tedaj se je Jernej zgrozil vselej, kadar je videl mitraljez ali slišal njegovo streljanje.

Nov rafal je pretrgal tišino. Spet je Jerneja spreletelo nekaj hladnega. In spet je pomislil na vojno, ki je pri-nášala ljudem vse več gorja. Tudi njemu ga je prinesla zvrhano mero. Pred dobrim letom mu je kot partizan padel starejši sin, tri tedne pozneje pa so mu Nemci ustrelili hčer, ki je nesla partizanom pošto in so jo našli pri njej. Ko je žena zvedela za žalostno smrt njune osemnajstletne hčerke, jo je zadela kap. Potlej je Jerneju ostal le še najboljši otrok, sin Oskar, ki je bil nekje v partizanih. Pred tremi dnevi je prejel njegovo pismo, v katerem mu je sporočil, da bo prvega maja prišel za pet dni na dopust. Jernej, ki ni videl sina že sedem mesecev, se je tega srečanja na moč veselil. Da bi mu kar najbolje postregel, je spekel hleb belega kruha in piško.

Jernej se je vrnil v hišo, vzel velik lonec in zabil v hlev. Tu je samevala priletna sivka. Dal ji je v jasli sena, potem pa je sedel na trinožni stolček in začel molsti.

Ko je zavrel mleko, si ga je nalil polno skledo, sedel za mizo in ga počasi srbal. Ko ga je izpil, je stegnil roke po mizi in se zamislil. Velike roke so ležale na mizi kakor dvoje razračenih korenin. Veliko so že pregarale te roke. Zelo se je moral truditi, da je preživel tri otroke.

Njegova domačija je stala na samem, četrt ure nad vasjo Zavrha. Okrog hiše je bilo nekaj njiv, travnikov in majhen bukov gozd. To je bilo vse, kar je imel. Živel so od tega, kar jim je dala ta zemlja. Posebno dobro se jim ni godilo, a so vse tegobe potrpežljivo prenašali v upanju, da bo nekega dne bolje tudi zanje. Ko se je razmahnilo osvobodilno gibanje, ga je vsa Jernejeva družina

pogosteje spraševal Jernej, ko se je dan prevegnil čez poldne. Poslej se je vsaka minuta spremenila v uro. Postajal je čedalje nestrpnejši in v prsi se mu je tihotapil nemir. Želja po srečanju s sinom se je spremenila v bolečo skrb za njegovo usodo. Ker ni zdržal v hiši, je stopil ven. Spet je pogledal tja, odkoder bi moral priti sin. Ni ga bilo.

Vse bolj mrk je postopal okrog hiše, se lotil zdaj tega, zdaj onega dela, da bi pregnal čas, toda znova in znova ga je opuščal. V roke je vzel zdaj to, zdaj ono orodje in ga spet odložil, pozabljač, kaj je hotel početi z njim.

Popoldne je minevalo, sina pa še vedno ni bilo. Jernej je s tesnobnim občutjem gledal sonce, ki je tonilo za goro na desni.

„Da se mu ni kaj pripetilo?“ se je vprašal z nemirom, ki je prehajal v strah. Skušal si je dopovedati, da bo sin le prišel, če prej ne, pa zvečer. Morda pa šele jutri, a prišel bo, si je rekel.

Ko se je jelo mračiti, je zagledal nekoga, ki je prihajal po kolovozu.

„On je!“ je dahnil vzradoščeno in z olajšanjem. Ves iz sebe ni vedel, ali naj pohiti naproti sinu ali naj gre v hišo pripraviti mizo. Odhitel je v hišo, pogrnil mizo s čistim prtom ter postavil nanjo piško in kruh. Nato je nalil skledo mleka, ki ga je sin imel tako rad in ga bo zdaj gotovo s slastjo popil.

Vtem je začul bližajoče korake. Ves prevzet od želje po srečanju s sinom je stopil na prag, da bi ga pozdravil in objel. Toda...

„Dober večer! Mislim, da sem prišel prav. Vi ste Oskarjev oče, ne?“

„Ja,“ je rekel Jernej skozi stisnjeno grlo in strmo zrl v neznanega partizana.

Fant, star kakih dvajset let, je nekam živčno preložil puško z desne na levo ramo. Videti je bilo, da ima nekaj povedati, a ne ve, kako naj to stori. Končno je povedal, kdo in od kod je. Potem je nadaljeval z glasom, ki mu je rahlo drhtel od razburjenja, da se je le s težavo premagoval: „Z Oskarjem sva bila v isti brigadi. Oba sva zaprosila za nekaj dni dopusta. Ker sva imela isto pot do Sela, sva do tam hodila skupaj. Nedaleč od Sela pa sva padla v nemško zasedo... Jaz sem srečno ušel iz ognja, Oskar pa...“

„Je padel?“ je hlastno vprašal Jernej. Partizan je žalostno pokimal. Jernej je prebledel in se nemočno naslonil na naboj.

Ludvik Kosmina

domislice

- Hudobnež izmaliči lastno dobro delo.
- Junaki so večinoma kakor slike: da bi jih lahko cenili, jih ne kaže gledati preveč od blizu.
- Res je hudo, če je človek tako lačen, da zaradi žejne sploh ne ve, kje bo ponoči spal.
- Najslajša pijača na svetu je, da človek ne izgovori zle besede, ampak jo požre.

podprla. Vedeli so, da to ni samo boj za osvoboditev naroda izpod tujega jarma, ampak tudi za boljšo prihodnost revnih ljudi. Ta boj pa je od Jerneja terjal že tri žrtve. Zato se je tembolj bal za sina, ki mu je še ostal. Vedno je mislil nanj in si želel, da bi bilo kmalu konec vojne in da bi se sin vrnil domov.

Tega dne Jernej ni šel na njive. Držal se je doma in kdaj pa kdaj postoril kaj malega. Pri tem je ves čas mislil na sina in ga vse nestrpneje pričakoval. Od časa do časa je pogledal vzdolž kolovoza, ki je držal v Zavrhu. Od tam bo prišel sin. Toda čas je mineval, sina pa še vedno ni bilo.

„Kako to, da ga še ni?“ se je vse

CARLO MANZONI:

železniški prehod

Signor Veneranda je ustavil svoj avto pred prehodom čez železniško progo. Tudi avto, ki je vozil za njim, se je ustavil in zahupal.

Signor Veneranda je ustavil motor in se sklonil skozi okno.

„Kaj hočete?“ je zavpil.

„Preklete,“ je zavpil možak iz drugega vozila, „zakaj ne peljete dalje?“

„Kaj ne vidite, da je tu železniški prehod?“ je zavpil nazaj signor Veneranda.

„Seveda, ampak zapornice so vendar dvignjene,“ je dejal voznik iz drugega avtomobila. „Saj lahko peljete čez. Na kaj pa čakate? Na to, da bodo spustili zapornice?“

„Seveda ne,“ je odgovoril signor Veneranda. „Kadar so spuščene, ne moremo peljati čez progo. Saj vendar ne nameravate peljati čez progo pri spuščeni zapornici?“

„Ampak zdajle so dvignjene!“ je zarjovel voznik iz drugega avtomobila.

„Iz tega je razvidno, da ne bo pripeljal noben vlak,“ je dejal signor Veneranda. „Mar želite, da spustijo zapornice, kadar ne pelje mimo noben vlak?“

„Saj ne želim, da bi spustili zapornice, želim samo, da bi zapeljali dalje!“

„Vi torej ne želite, da bi spustili zapornice, niti te-

daj ne, kadar pripelje vlak?“ je vprašal signor Veneranda. „Kakšen človek pa ste?“

„Sem, kar sem, in tudi vi ste, kar ste,“ se je zadržal voznik drugega avtomobila, „dajte vsaj meni prostor, da zapeljem mimo!“

„Prosim, prosim, kar izvolite,“ je dejal signor Veneranda. Pognal je motor in zapeljal na stran, toda v tem trenutku so se zapornice spustile.

„Tristo zelenih!“ se je jezno zadržal voznik drugega vozila.

„Peljite, no,“ je dejal signor Veneranda. „Kaj pa še čakate? Najprej se derete in zahtevate prostor, zdaj pa ne peljete!“

„Zdaj so spustili zapornice in železniški prehod je zaprt!“ je zavpil drugi voznik.

„To se pravi, da bo pripeljal vlak,“ je pojasnil signor Veneranda. „Saj sem vam vendar rekel, da spustijo zapornice, kadar pripelje vlak, vi ste pa hoteli po vsej sili peljati čez tračnice!“

„Hotel sem peljati prej, ko zapornice še niso bile spuščene!“ se je zadržal voznik drugega vozila. „Vi ste...“

Zadnjo voznikovo besedo je preglasilo hrumenje mimo vozečega vlaka. Signor Veneranda je pognal svoj motor. Ko so se zapornice dvignile, je urno odpeljal naprej.

prvomajska

Rdeče naj zastave zavihrajo,
naj pesem o svobodi zadoni,
pomladni vetri toplo vtrepetajo,
naj poje gozd teman, poljana zadrhti.
Podajmo si po mislih, bratje, roke,
pozdrav vseh nas naj prazniku velja,
naj misli združijo čez dalje nas široke,
nas proletarce vseh dežel sveta.
Rdeče naj zastave zavihrajo
in praznik dela naj pozdravi maj,
naj poje gozd in reke lesketajo...
zavriska naj gorica, tihi gaj!

Manko Golar

za dobro voljo

Pepe sreča prijatelja:
„Žena mi je včeraj poklonila otroka. Ugani, kaj je?“
„Deček.“
„Ne.“
„Torej punčka!“
„Ugani!“

„Hej, Janez! Ali je tista dama tam, s svetlimi lasmi in čudovitimi zobmi, res tvoja boljša polovica?“
„Da,“ pravi prijatelj, „izboljšana!“

„Ah, Olga,“ pravi Tinca svoji prijateljici, „zaljubljena sem in ljubljena!“

„Kako srečna si lahko!“
„Niti nel Veš, ne gre za enega in istega moža.“

„V nerodnem položaju sem,“ Benjamin razlaga znancu v kavarni, „dobil sem pismo, v katerem mi piše grozi, da me bo ubil, če ne bom pustil njegove žene pri miru.“

„No, pa opusti vso zadevo!“
„Saj bi! Toda mož se ni podpisal!“

„Ti si sicer moja dobra in ljuba žena, a eno napako le imaš: nikoli namreč ne pregledaš mojih žepov.“
„Kaj? In temu ti praviš napaka?“
„Gotovo! Sicer bi videla, da so vsi raztrgani!“

„Ah, Pepca, celo večnost ste potrebovali, da ste napolnili posodico za poper!“

„Oprostite, toda vso vrečko popra spraviti skozi te drobne luknjice pa le ni tako enostavno!“

Anka se je vrnila s poročnega potovanja. Prijatelji jo sprašujejo, kaj jima je najbolj ugajalo, Benetke ali Neapelj ali Capri?

„Najlepši so bili deževni dnevi,“ pravi zardela mlada žena, „takrat se nama vsaj niso posmehovali, če nisva šla iz hotela!“

K zdravniku pride elegantna dama, ki je tožila nad bolečinami v levi nogi. Zdravnik ji ukaže, naj sezuje čevlji in nogavico, pregleda nogo, nato pa ji — zaradi primerjave z zdravno nogo — ukaže, naj sezuje tudi drugi čevlji in nogavico. Uboga pacientka se strahovito zmehča: „Gospod doktor, prosim, na to pa nisem bila pripravljena!“

Športni vestnik

ŠMARJETA — SLOVENSKI ATLETSKI KLUB

Izkupiček Slovenskega atletskega kluba iz zadnje prvenstvene tekme 2. nogometnega D razreda je ponovno zaostal za pričakovani. Proti nogometnemu moštvu iz Šmarjete v Rožu je SAK izsilil le neodločen rezultat 2:2. S ponovno delitvijo točk proti moštvu, ki se nahaja nekako v sredini lestvice, pa je slovenski klub verjetno oddal najresnejšo kandidaturu za mesto prvaka. Remi v Šmarjeti je bil že tretji v letošnjem prvenstvu, kar pomeni izgubo tretje točke.

Tekma sama je imela svoj višek le v zadnjih minutah, ko so slovenski nogometaši hoteli doseči odločilni zadetek, a so s svojimi streli na gol imeli mnogo smole. Celotno moštvo se nahaja še vedno v krizi. Upe na hitro odločitev igre je pokopal Hrbar, ki enajstmetrovke ni zabil. V drugi polovici je SAK silovito pritiskal in končno je Pandlu uspelo poslati z lepim strelom žogo v nasprotnikovo mrežo. Nepotrebn gol, ki ga je dobila obramba atletskega kluba, je dal slutiti najhuje; ponovno vodstvo za SAK, (gol je dosegel Vrolich) pa je slovensko moštvo samo izenačilo z avtogolom.

V lestvici je zaostal SAK za dve točki za vodilnim moštvom iz Metlove, ki je v nedeljo zmagalo proti Trdnji vasi s 5:0. Prihodnjo nedeljo bo Slovenski atletski klub sprejel na domačem igrišču ob Koschatovi cesti v Celovcu nogometno moštvo St. Michael iz Labotske doline.

NAMIZNI TENIS V ROTTERDAMU

Rotterdamsko evropsko prvenstvo v namiznem tenisu ni prineslo nobenih senzacij. Prvaki so ponovno postali favoriti, ostala mesta pa so si pravično razdelili po močeh posameznikov oziroma ekip. Bilanca jugoslovanske namiznoteniške reprezentance se po osmem evropskem prvenstvu ni bistveno spremenila, saj je v glavnem ohranila prvotno pozicijo in osvojila eno srebrno in dve bronasti kolajni.

V tekmovalju posameznikov je postal evropski prvak stari svetovni prvak Šved Stellan Bengtsson pred Madžarom Jonyerom; jugoslovanski reprezentant Ištvan Korpa je osvojil bronasto kolajno. Pri ženskah je osvojila naslov evropske prvakine Zoja Rudnova iz Sovjetske zveze pred Madžarko Kishazijevo. V tekmovalju moških dvojic je prvo mesto osvojil par Jonyer/Roszas iz Madžarske, ki je v finalu premagal švedski par Bengtsson/Johansson. Pri ženskih parihi je zmagala madžarsko-angleška dvojica Kishazy/Hammersley pred sovjetsko dvojico Rudnova/Fedorova.

ČEŠKOSLOVAŠKA NOVI SVETOVNI PRVAK V HOKEJU NA LEDU

38. svetovno prvenstvo v hokeju na ledu v Pragi se je prejšnjo soboto končalo z zadnjima tekmama med Češkoslovaško in Finsko ter Sovjetsko zvezo in Švedsko. Domača ekipa Češkoslovaške je po 23 letih neuspešne borbe osvojila naslov svetovnega prvaka in pokazala zlasti v zadnji tekmi proti Finski pravo mojstrstvo. Čehoslovaki so premagali Finsko z 8:2 (2:0, 3:2, 3:0). Slabše so se izkazali dosedanja svetovni prvaki iz Sovjetske zveze, ki so izsilili proti Švedski le remi 3:3 (0:1, 1:2, 2:0). Hokejisti Sovjetske zveze so bili po porazu s Češkoslovaško kakor spremenjeni in so igrali zelo živčno. Morda je za ta preobrat poskrbel odločilni dvoboj za naslov svetovnega prvaka s Čehoslovaki, ki se je v četrtek popoldan končal v razprodani Fučikovi hali s 3:2 (3:1, 0:1, 0:0) za novega svetovnega prvaka Češkoslovaško. Z zmago nad Sovjetsko zvezo so Čehoslovaki prekinili dolgoletno nadvlado Sovjetov, ki so od leta 1963 naprej stavili svetovne prve. Sicer so Sovjeti dosegli na olimpijskih igrah v Sapporu svojo četrto zlato olimpijsko kolajno, vendar so bile slabosti v pomlajenem moštvu prevelike, da bi v Pragi vnovič segli po zaželenem naslovu. Svojima zmagama iz svetovnih prvenstev leta 1947 v Pragi in 1949 v Stockholmu so Čehoslovaki dodali še letošnjo tretjo.

Ostale tekme povratnega kola so se končale takole:

Švedska : Nemčija	7:1 (5:0, 1:1, 1:0)
Finska : Švica	9:1 (4:0, 1:0, 4:1)
Švedska : Finska	4:5 (0:2, 2:2, 2:1)
Nemčija : Švica	4:1 (2:0, 1:0, 1:1)

Končna lestvica 38. svetovnega prvenstva v hokeju na ledu v Pragi pa je sledeča: 1. in svetovni prvak Češkoslovaška, razmerje golov 72:16, 19 točk; 2. Sovjetska zveza (78:17, 16 točk); 3. Švedska (49:33, 11 točk); 4. Finska (47:48, 8 točk); 5. Nemčija (21:76, 4 točke); 6. Švica (19:96, 2 točki), ki je hkrati izpadla tudi iz skupine A.

RADIO PROGRAM

RADIO CELOVEC

Poročila: 5.00 — 6.30 — 8.00 — 10.00 — 13.00 17.00 — 19.00 — 20.00 — 22.00 — 23.00 — 24.00.

Sobota, 29. 4.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.00 Jutranja gimnastika — 6.55 Glasbeni mozaik — 7.40 Mednarodni delovni trg — 7.55 Naš hišni vrt — 8.05 Družinski obzornik — 10.00 V žarišču — 10.45 Naša lepa domovina — 13.30 Aktualna reportaža — 13.45 Poskočno in zabavno — 14.00 Zabavni koncert — 14.30 Godba na pihala — 15.30 Voščila — 17.10 Glasba in razvedrilo — 18.00 Deželni razgledi — 18.20 Novo o koroški visoki šoli — 18.35 Mala solistična parada — 19.05 Koračnice predariskih skladateljev — 19.50 Note in beleške — 20.10 Zveneca Avstrija — 21.15 Mladina v navzkrižju — 22.20 Plesna glasba po naročilu.

Nedelja, 30. 4.: 6.10 Igra na orgle — 7.40 Veseli ljudje — 8.10 Kmetijska oddaja — 8.15 Kaj je novo? — 9.00 Prominentni igrajo svoje najljubše melodije: Gerhard Bronner — 10.30 Radijska pripovedka — 11.00 Dopoldanski koncert — 12.03 Za avtomobiliste — 13.05 Ogledalo Mestnega gledališča — 13.45 Iz domovine — 14.30 Voščila — 15.55 Nogomet Avstrija-Malta — 17.05 Ljudski koncert — 18.00 Stara avstrijska slikanica — 19.00 Nedeljski šport — 19.30 Deželni razgledi — 20.10 Avstrijska rallye — 21.15 Zadržanja postaja Dunaj.

Ponedeljek, 1. 5.: 6.10 Igra na orgle — 6.35 Koračnice — 7.40 Veselo jutro — 8.15 Oddaja za starejše ljudi — 9.00 Zabavni koncert — 10.30 Radijska pripovedka — 11.00 Dopoldanski koncert — 12.03 Za avtomobiliste — 13.05 Prvomajске proslave na Koroškem — 13.54 Iz domovine — 15.30 Pomlad in glasbi in pesništvu — 16.00 Otroška oddaja — 16.30 Dunajska glasba — 16.45 Majski praznik na Dunaju — 17.05 Kar radi poslušamo — 18.00 Prvomajске proslave v Avstriji — 19.00 Šport — 19.30 Deželni razgledi — 20.10 Slavne operete — 21.30 Orkestrska glasba po ljudskih vižah.

Torek, 2. 5.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.05 Pisana jutranja melodija — 9.00 Pravičnice za vas — 10.15 Aktualno gospodarsko dogajanje — 10.30 Odrski liki iz svetovne literature — 11.03 Ljudska glasba iz štajerske — 13.30 In ljudje so tako prijetni — 14.45 Pesništvo in jezikovna siromaštvo — 15.00 Ljudska glasba iz štajerske — 16.15 Za ženo: Gospodarnost v gospodinjstvu — 16.30 Otroška oddaja — 17.10 Avstrijski o Avstriji — 18.00 Deželni razgledi — 18.45 Oddaja sindikalne zveze — 19.50 Note in beleške — 20.10 Diletto musicale — 21.05 Prepevamo in pripovedujemo o deželi Drave.

Sreda, 3. 5.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.50 Glasbeni mozaik — 9.00 Maksimilijan II. — 9.30 Vesele note mojstrov — 10.30 Učenje in nadaljnja izobrazba — 11.03 Mednarodne koračnice — 13.30 Na obisku pri koroških zbiorih — 14.30 Koroška domovinska kronika — 15.00 Ura pesmi — 16.15 Za ženo: Gospodarnost v gospodinjstvu — 16.30 Iz operetnega sveta — 17.10 V dunajski kavarni — 18.45 Oddaja združenja industrialcev — 19.05 Kjer prepevajo... — 19.35 Za prijatelja planin — 19.50 Note in beleške — 20.10 Radijska igra — 21.10 Zabavna glasba — 21.30 Zvezne dežele se predstavljajo: Nižja Avstrijska.

Četrtek, 4. 5.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.05 Pisana jutranja melodija — 9.00 Šolska oddaja — 9.30 Vesele note mojstrov — 10.15 Šolska oddaja — 10.30 Divji zapad kliče — 11.03 Ljudska glasba iz Alp — 13.30 Zabeleženo na koroških cestah — 14.30 Note avstrijskih skladateljev — 15.00 Iz knjige gostov — 16.15 Za ženo — 16.30 Otroška oddaja — 17.10 Operetni koncert — 18.00 Deželni razgledi — 18.45 Oddaja zbornice obrtnega gospodarstva — 19.05 Av-

AVSTRIJA 1

Sobota, 29. 4.: 15.00 Za otroke — 15.25 Pika Nogavička — 15.55 Lutkovni film — 17.00 Seniorski klub — 18.00 Tedenski obzornik — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Posebej o kulturi — 18.55 Dober večer v soboto želi Heinz Conrads — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.06 Šport — 20.15 Oddaja Ivana Rebroffa — 21.35 Šport — 22.05 Čas v sliki — 22.15 Gre za glavo — 23.30 Nogomet Anglija—Zahodna Nemčija.

Nedelja, 30. 4.: 16.00 Lolek in Bolek — 16.35 Brez nagobčnika — 17.35 Children to Children — 18.05 Otrokom za lahko noč — 18.10 Cirkuski ravnatelj Johnny Slate — 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna — 19.30 Šport — 20.15 Napačna teža, film — 22.35 Čas v sliki — 22.55 Pajčevina, kriminalni film.

Ponedeljek, 1. 5.: 17.00 Za otroke — 17.15 Tri želje, pravljica — 18.50 Otrokom za lahko noč — 18.55 Franz Listz, rapsodija življenja — 19.25 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Šport — 20.15 Dunajska kri, opereta — 21.50 Čas v sliki.

Torek, 2. 5.: 18.00 Tečaj angleščine — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Slike iz Avstrije in Južne Tirolske — 18.55 Graf Luckner — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novice — 20.06 Šport — 20.15 Kaj sem? — 21.05 Obrnjeno življenje, film — 22.35 Čas v sliki.

Sreda, 3. 5.: 10.00 To je Pariz — 10.30 Elektronika na najmanjšem prostoru — 11.00 Kraljevska ljubezen, film — 16.30 Za otroke — 17.10 Za mladino — 17.35 Za družino — 18.00 Tečaj francosčine — 18.30 Slike iz Avstrije — 18.55 Televizijska kuhinja — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novice — 20.06 Šport — 20.15 Dogodivščine dobrega vojaka Švejka — 21.20 Glasba za gledanje: Smrt v operi — 22.05 Čas v sliki.

Četrtek, 4. 5.: 10.00 Mali svet velikih čudežev — 11.00 Avstrija v času cesarja Franca Jožefa I. — 11.30 Romantika — 12.00 Trgovska in prometno mesto Beljak — 18.00 Tečaj italijanščine — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Slike iz Avstrije — 18.55 Športni mozaik — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novice — 20.06 Šport — 20.15 Le eden je uspel, film o begu nemškega častnika iz angleškega ujetništva — 22.05 Čas v sliki — 22.15 Nazaj k naravi? Deželne komune v Ameriki.

Petek, 5. 5.: 10.00 Gotika v Avstriji — 10.30 Na obisku pri Fritz Watrubi — 11.00 Angel — 18.00 Zeleni svet, mednarodni agrarni obzornik — 18.25 Otrokom za lahko noč — 18.30 Slike iz Avstrije — 18.50 Oddaja delavske zbornice — 18.55 Junak westerna — 19.20 Pregled sporeda — 19.30 Čas v sliki in kulturne novice — 20.06 Šport — 20.15 Arsene Lupin — 21.10 Prezezi — 22.10 Čas v sliki — 22.20 Bakrena poroka, filmska komedija.

strijska godba na pihala — 19.50 Note in beleške — 20.10 Marija, najlepša cesarica — 21.00 Iz domačega glasbenega življenja.

Petek, 5. 5.: 5.05 Za tiste, ki zgodaj vstajajo — 6.50 Glasbeni mozaik — 9.00 Avstrijski pionirji tehnike — 9.30 Klavirska glasba Wolfganga A. Mozarta — 10.30 Tragedije svetovne literature — 11.03 Štajerska ljudska glasba — 13.30 Ljudske viže — 14.45 Književnost iz štajerske — 15.00 Zborovski koncert — 16.15 Žena v kmetijstvu — 16.45 Mladina poje — 17.10 Glasba za konec tedna — 18.00 Deželni razgledi — 18.45 Oddaja delavske zbornice — 19.50 Note in beleške — 20.10 Orkestrski koncert — 21.30 Kaj je ljubeča pri ljubezni?

SLOVENSKE ODDAJE

Sobota, 29. 4.: 9.00 Od pesmi do pesmi, od srca do srca.

Nedelja, 30. 4.: 7.10 Duhovni nagovor — Po vaši želji.

Ponedeljek, 1. 5.: 7.10 V maju je lepo.

Torek, 2. 5.: 9.30 Za vsakega nekaj — 13.45 Informacije — šport od tu in tam — Otroci, poslušajte!

Sreda, 3. 5.: 13.45 Informacije — Sadobni avstrijski književniki — Zborovske pesmi.

Četrtek, 4. 5.: 13.45 Informacije — Žena, družina dom.

Petek, 5. 5.: 13.45 Informacije — Ob jubileju krške škofije — Melodije v razvedrilo.

RADIO LJUBLJANA

Poročila: 4.30 — 5.00 — 7.00 — 8.00 — 9.00 — 11.00 — 12.00 — 13.00 — 14.00 — 17.00 — 18.00 — 22.00 — 23.00 — 24.00.

Sobota, 29. 4.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Pionirski tednik — 9.35 Pihalni orkester RTV Ljubljana — 12.40 Po domače z godci in pevci — 14.10 Sobotna popoldne za mladi svet — 15.40 Pojo naši operni pevci — 16.40 Orgle v ritmu — 16.45 S knjižnega trga — 17.10 Gremo v kino — 17.50 Z ansamblom Atija Sossa — 18.15 Iz operetnega sveta — 18.50 Pogovor s poslušalci — 20.00 Spoznavajmo svet in domovino — 21.00 Za konec tedna — 22.20 Oddaja za naše izseljence — 23.05 S pesmijo in plesom v novi teden.

Nedelja, 30. 4.: 6.00 Dobro jutro — 6.50 Danes za vas — 7.30 Za kmetijske proizvajalce — 8.05 Veseli tobogan — 9.05 Srečanje v studiu 14 — 10.05 Še pomnite, tovariši! — 10.25 Pesmi borbe in dela — 11.15 Voščila — 13.30 Vizija naše prihodnosti, reportaža — 13.50 Z domačimi ansambli — 14.05 Veliki zabavni orkestri — 14.30 Humoreska tedna — 15.05 Glasovi z velikih opernih odrov — 16.00 Za prijetno razvedrilo — 16.30 Nedeljsko športno popoldne — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Zabavno glasbena oddaja — 22.20 Z vedrimi zvoki in praznično razpoloženje — 23.05 Preživoh Voranc: Maščevanje.

Ponedeljek, 1. 5.: 4.30 Za praznik dela — 6.50 Danes za vas — 8.05 Radijska igra za otroke — 8.30 Pesmi o pomladi in maju pojo otroški in mladinski zbori — 9.05 Veselo jutro, vesele melodije — 10.05 Kultura v delavskih središčih — 11.15 Iz domače zbirnice za Prvi maj — 12.10 Čestitke za praznik — 13.30 Opoldanski cocktail — 14.05 Razgovori z mladimi delavci — 14.30 Po domače — 15.05 Naši operni pevci s priljubljenimi arijami — 16.00 Pa vseeno vas imamo rade — 17.05 Prvomajsko športno popoldne — 18.00 Ivan Cankar — Fran žižek: Hlapec Jernej, radijska igra — 19.15 Z ansamblom Borisa Kovačiča — 20.00 Literarna oddaja — 20.40 Iz slovenske lahke orkestralne glasbe — 21.30 Naši majhni ansambli igrajo slovenske melodije — 22.15 Za ples in prijeten večer — 23.05 Iz francoske odporniške lirike — 23.15 Za lahko noč.

Torek, 2. 5.: 6.00 Dobro jutro — 6.50 Danes za vas — 8.05 V majskem jutru z mladimi poslušalci — 9.05 Delovni uspehi in razvoj samoupravne pobude — 9.30 Slovenske narodne pesmi — 10.05 Melodije in ritmi — 11.15 Praznični koncert simfoničnega orkestra RTV Ljubljana — 12.10 Za opoldanski odih — 13.30 Z domačimi godci in pevci — 14.05 Jugoslavija in mednarodno delavsko gibanje — 14.35 Slovenske pesmi o pomladi — 15.05 Za vsakogar nekaj — 17.05 Pregled športnih dogodkov — 17.15 Iz opernega sveta — 18.00 Humoriistična oddaja — 18.30 Lahka orkestralna glasba — 20.00 Prodajalna melodij — 20.30 Radijska igra — 21.20 Večno lepe melodije — 22.15 Za dobro voljo — 23.15 Godala v noči.

Sreda, 3. 5.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Nenavadni pogovori — 9.40 Iz glasbenih šol — 12.10 Iz Rossinijeve opere „Seviljski brivec“ — 12.40 Od vasi do vasi z domačimi vižami —

AVSTRIJA 2

Sobota, 29. 4.: 16.35 Velika bitka dona Camilla — 18.10 Prezezi — 19.15 Kitara za vsakogar — 19.45 Šport — 21.30 Telereprize — 22.25 Evropsko prvenstvo v latinskoameriških plesih.

Nedelja, 30. 4.: 18.30 Črno na belo: Peter Paul Rubens — 19.00 Čas v sliki in vprašanje tedna — 19.30 Nedelja v Carigradu — 20.00 Cvetlični kotiček — 20.15 Reporter ljubezni, filmska komedija — 22.10 Telereprize.

Ponedeljek, 1. 5.: 18.30 Johnny Hallyday — 19.30 Čas v sliki — 20.00 Šport — 20.15 Skozi oblake, televizijska igra — 21.45 Telereprize.

Torek, 2. 5.: 18.30 Francjožefinska doba — 19.00 Geografski sprehodi — 19.30 Čas v sliki in kulturne novice — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Anima Sound — 21.00 Telereprize.

Sreda, 3. 5.: 18.30 Trgovska in prometno mesto Beljak — 19.00 Arhitektura in družba — 19.30 Čas v sliki in kulturne novice — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Angel, film — 21.45 Telereprize.

Četrtek, 4. 5.: 18.30 Kalendarij — 19.00 Kontakt — 19.30 Čas v sliki in kulturne novice — 20.00 Pregled sporeda — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Izbojšanje Avstrije, dokumentacija — 21.15 Lopovi proti lopovom — 22.05 Telereprize.

Petek, 5. 5.: 18.30 Združena Evropa — 19.00 Elektronski računalniki: Učenje in raziskovanje — 19.30 Čas v sliki in kulturne novice — 20.00 Za konec tedna — 20.06 Šport — 20.09 Vzgoja — 20.15 Čudež v Ilayucanu, mehiški film — 21.55 Telereprize.

Kakor smo v našem listu že poročali, se bo prihodnji mesec začel pred celovskim porotnim sodiščem proces proti celovskemu kavararju Lerchu, ki je obdolžen, da je sodeloval pri nacističnih vojnih zločinih.

Priprave na Lerchov proces z velikim zanimanjem spremljajo tudi v Trstu. Tako na primer Primorski dnevnik piše, da je bil Lerch med zadnjo vojno SS-Sturmabführer in član zloglasne skupine „Einsatzkommando Reinhard“, ki je kriva krvavih pokolov na Poljskem. Lerch je bil po pisarni omenjenega lista desna roka in prvi namestnik SS-Gruppenführerja Globocnika, s katerim da je oktobra 1943 prišel v Trst, kjer je skupina „R“ nadaljevala svojo zločinsko dejavnost do konca vojne. V pristojnost te

Lercha bremeni tudi Trst

skupine je zlasti spadala tudi tržaška Rižarna, ki so jo nacisti spremenili v pravo morišče.

Menda se obtožnica za celovški proces nanaša le na Lerchovo „delovanje“ na Poljskem. Mar se njegova „dejavnost“ in odgovornost zaključita ob koncu septembra 1943, vprašuje Primorski dnevnik.

14.10 Izseljeniški zbori pojo — 14.30 Voščila — 15.40 Simfonični orkester RTV Ljubljana — 17.10 Jezikovni pogovori — 17.25 Naša glasbena galerija — 18.15 Slovenske popevke — 18.30 Naš razgovor — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Simfonični orkester RTV Ljubljana — 22.15 S festivalov jazza — 23.00 Mala panorama sodobne ameriške lirike — 23.15 Jugoslovanski pevci zabavne glasbe.

Četrtek, 4. 5.: 6.50 Beseda na današnji dan — 8.10 Opera matineja — 9.05 Radijska šola — 9.35 Pesmi in plesi jugoslovanskih narodov — 12.10 Iz oper jugoslovanskih avtorjev — 12.40 Igrajo pihalne godbe — 14.10 Pesem iz mladih grl — 14.30 Z ansamblom Silva Stingla — 14.40 Med šolo, družino in delom — 15.40 Igrata flautistki Irena Grafenauer in Marija Telban — 16.40 Z orkestrom Caraveli — 17.10 Koncert po željah poslušalcev — 18.15 Kitara v ritmu — 18.45 Naši znanstveniki pred mikrofonom — 20.00 Četrtek večer domačih pesmi in napevov — 21.00 Večer s slovenskim pisateljem Danilom Lokarjem — 22.15 Slavko Osterc in Marij Kogoj — 23.15 Iz albuma izvajalcev jazza — 23.40 Od popevke do popevke.

Petek, 5. 5.: 6.50 Rekreacija — 8.10 Glasbena matineja — 9.05 Radijska šola — 9.35 Z orkestrom Armando Bernard — 12.10 Spomladni dan, skladbe Galimire Kreka — 12.40 Z domačimi ansambli in godci — 14.10 Kaj vam pripoveduje glasba — 14.30 Voščila — 15.30 Napotki za turiste — 15.04 Ob lahki glasbi — 17.10 Človek in zdravje — 17.20 Operni koncert — 18.15 Ogledalo našega časa — 19.15 Glasbene razglednice — 20.00 Mednarodno tekmovalje zborov — 20.30 „Tops 13“ — 21.15 Oddaja o morju in pomorščakih — 22.15 Besede in zvoki iz logov domačih — 23.15 Jaz pred polnočjo.

JUGOSLAVIJA

Sobota, 29. 4.: 9.35 Šolska oddaja — 17.25 Jugoslovanska folklor — 17.55 Obzornik — 18.10 Mozaik — 18.15 Štirje takisti in pes — 19.10 Koncert — 20.00 Dnevnik — 20.30 Beograjska pomlad — 22.00 Nogomet Anglija — 23.00 hodna Nemčija — 23.30 Kažipot — 23.50 Poročila.

Nedelja, 30. 4.: 8.50 Madžarski pregled — 9.40 Po domače — 10.12 Kmetijska oddaja — 10.55 Mozaik — 11.45 Mestece Peyton — 12.35 Kažipot — 18.00 H-8, jugoslovanski film — 20.00 Dnevnik — 20.30 Humoristična oddaja — 21.20 Din-don — 21.35 Športni pregledi — 22.05 Poročila.

Ponedeljek, 1. 5.: 9.00 Partizanske pesmi — 9.35 Otroška matineja — 11.30 Koncert vojaške godbe — 16.15 Kekec, slovenski film — 17.45 Otroška oddaja — 18.00 Risanka — 18.15 Obzornik — 18.30 V avtobusu — 18.55 Mozaik — 19.00 Mladi za mlade — 19.30 Kratak film — 20.00 Dnevnik — 20.30 Košarka Jugoslavija—Brazilija — 22.00 Katja špur — 23.00 Poročila.

Torek, 2. 5.: 10.00 Moški zbor „Srečka Kosovel“ — 10.30 Ajdovščina — 10.30 Otroška matineja — 16.30 Čaravnik iz Ozza — 16.55 Po domače — 17.25 Teh nati — 18.15 Obzornik — 18.30 Od zore do mraka — 19.00 Mozaik — 19.05 Le vkup, le vkup, ubogajmajna — 20.00 Dnevnik — 20.35 Upor v Adalenu — 22.45 švedski film — 22.45 Poročila — 22.50 Košarka Brazilija—Sovjetska zveza.

Sreda, 3. 5.: 8.20 Šolska oddaja — 16.45 Madžarski pregled — 17.50 Don Kihot — 18.15 Obzornik — 18.30 Jazz na ekranu — 19.00 Mozaik — 19.05 Na sedmi stopni — 19.30 Naš ekra — 20.00 Dnevnik — 20.30 Košarka Jugoslavija—Sovjetska zveza — 22.00 Igračci: Lajla Rozman — 23.00 Poročila.

Četrtek, 4. 5.: 9.35 Šolska oddaja — 14.45 Šolska oddaja — 16.10 Osnove splošne izobrazbe — 16.45 Madžarski pregled — 17.45 Veseli tobogan — 18.15 Obzornik — 18.30 Črni svet živali — 18.55 Mozaik — 19.00 Stari mojstri: Jožef Tominc — 20.00 Dnevnik — 20.35 Četrtekovi razgledi — 21.35 Bos skozi pekel, japonski film — 22.20 Simfonični orkester RTV — 22.50 Poročila.

Petek, 5. 5.: 9.30 Šolska oddaja — 14.40 Šolska oddaja — 16.10 Osnove splošne izobrazbe — 16.45 Madžarski pregled — 17.25 Veliki lovec Hamahama — 18.05 Obzornik — 18.20 Obisk iz Italije — 18.40 Gospodinjki pripomočki — 18.45 Ekonomsko razoslovje — 18.55 Mestece Peyton — 20.00 Dnevnik — 20.30 Kviz 72 — 21.40 Košarka.

Izdajatelj, založnik in lastnik: Zveza slovenskih organizacij na Koroškem; glavni urednik: Rado Jančič; odgovorni urednik: Andrej Kokot; uredništvo in tisk: 9021 Klagenfurt — Celovec, Gasometergasse 10, tel. 32-5-50 — Tiska: Založništva in tiskarska družba z o. j. Drava, Celovec - Borovlje.